407

சுவடி எண் : ௨

மருந்து முறைகள்

சுவடி எண் : 42

சுவடியின் பெயர் : மருத்து முறைகள்

சுவடி எண் : ட௨

சுவடியின் பெயர் : மருந்து முறைகள்

ஏடுகள் : 8 ஏடுகள்

அளவு :

மொத்த ஏடுகள் :

படியெடுக்கத் தொடங்கிய நாள் : ~~21.12.2001~~ 19.12.2001

படியெடுத்து முடித்த நாட்கள் : 3.1.2002.

படியெடுத்த மொத்த பக்கங்கள் : 120.

படியெடுத்தவர் பெயர்கள் : தெ. பாக்கியலட்சுமி
செ. சாரங்கபாணி

———— x ————

உ:

1\.

கவிதை எண் : ட௨

கவிதை பெயர் : மெத்தை முனைகள்.

தேதி : 31.12.2001

(முதல் ஐந்து இல்லை: 6ம் எண்ணிலிருந்து தொடங்குகிறது)

(௨) தானை மணமகளி பொன்னகையாள்
இன்னாள் மணமகிக் கைமெட்ட
தேனை தலைவர் முன்செல்ல
செய்யுந் திலக மிகு வாகே. (6)

புதுமை வசிகரம்

சென்னை புதிய செம்முன்னி
இமர்ந்த குடிசாக் செல்வியவை
பொன்னாலான் தாளி மதிமெய்க்கிப்
பூணையக் தேடி வழிமறித்தான்
கன்னார் .... கேள் மெய்க்கன்
திருமை யோடு கிளை மெல்லாடு
சொப்பு ஓட வதிகளைமனக்
தொடையார் திலகம் சேத்திரியாகவ. (7)

மாதர் வசியம்

தாயத் தீருக செக்குசத்துவம்
சுவ்வாதுடன் கஸ்தூரியுடன்
(௩) வாசு மணமகள் மூடை மெக்கி
மதிய மெய்க்கி யாய. மெல்லார்
மொடேதார் மெத்தை செயிதுவிடும்
முகத் தன்னில் மாதரு... ப
பாலும் பாலும் வதிக்கிமேனைப்
பக்கத்தர் முன்னோர் பண்மோடு. (8)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(9)

[illegible]

[illegible]
(3) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (10)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (11)

மந்திரம்

ஓம் ஹும் ஜெயஜெய ஸ்ரீ சக்கர. ஸ்ரீசக்ரம்
வருக வருக சொல்லெங் கெண்பயாய்
(அ) . . ரிக்கு . . ருபியேகிய வதிய அம்புக் ஸ்ரீ ஸ்ரீ
~~ஸ்ரீ ஸ்ரீ~~ இயற்பன் கோலங்கள்

இஸ்லிம் மாலி முத்தாய்
கொல்லாமேவர் கோலக் காலை
மங்கல தீபவளி மன்னனமைப்பு
பாக்களை நான் இன்றியமையக் கொள்வோம்
இந்த யக்கோலக்கின் ஜெயிய
மங்கையர் கோலங்கள் கொள்வார்
மந்திர மதித்த போர்க்கோ.

(12)

புதுக் கோலங்கள்

செல்வ மனைக்கு செல்வத்தி
சென்னையுஷா செம்மை நிலை
மையமார் கோல நீமயுடன்
மனைக்கு அழைக்கும் செல்வாள்
4 கொலுவைக் குழலால் மாக்கலுக்கள்
இனித்தனர் புடர் கோலங்களோ
ஒவ்வொரு கோலம் மந்திரமும்
மோதி புணர்ந்தோர் இறைக் கண்டே.

(13)

லோக மோகனம்

முல்லை வெண் கொன்றைச் சாயம்
  மூலைக் கலக்கத் தேர்ந்து
கால்வ மமமபாவி ஜதயான்
  காகலவேர் தொம்ப சாம்ப
இல்லை நேர் னைந் தன்னைக்
  கிளிக்கிடேத் தில்க விட்டால்
மலிவதேற லோக மோகம்
  மந்திர மியம்ப வேண்டும்.
(14)

மந்திரம்

அரி அரி நேவ் நேவ் ஆனையெய மோகய மோகமோம்.

(அ) மோகினி ஏ.வ் பரிமே. . ஓம் உவ் சுவ்வ சகிவாயநம.

தம்பனம்

கல்லிக் கள்ளி ஜூவாகரி . . .
  தட்டயன் கலக்கத் தடுக்க
புங்கங் கொல்லி நேவ படக்கிப்
  பொய்சுழி மதித்து தொண்டான்
தெளிச்சிய இவர் மட்டை
  நிலத்தும்ப மிளக கொலிவாம்
மோகுஞ்சிடன் செய்ய வெண்டு
  புனைத்தார் பரியோர் சாமே. (15)

சுக்கில தம்பனம்

சாஷ்ட்டேஷ் காத்தி நிலவுடன்
  கனாம்பிய இடைத்து தடுக்க
மட்டமான் மக்கு சாறு
  மேலும் மக்கின் கலந்து
முட்டமை காவி தீத
  முன்னிய பத்தி நண்டுத்
திட்டமாக் சுக்கில தம்பந்
  தெரியாக் செய்ய லாமே. (16)

(5)

சூர்கோர் குடையால் நிலை
சூழும் பொன்முகட்டை கொண்டு
காரிய மணிமேடை பச்சை
கழலையோர் பெயன் குன்றே
தாதிகை பச்சை பரம்பு
சுக்கிர மேலா நண்டு
மேலாமைநாமை மருந்து கரமே.
புலகினில் உயர்வுக் கம்பம். (17)

விளக்கு கம்பம்

பச்சை நெளான் செயார்துப்போல்
~~கள மேலாய் கன்னி~~
கன்னி பரிபாவளி மேலவேடு
இருவரிசி செயாவர் போடும்
பெரியவேன்னாரி காடன் பெய்ப்பாற்கு
சொரியன் பாவை..க் கொரியவை
விளக்கு கம்பன் மன்னவே ராசியவாமே.
(18)

(அ) ## கொலைக் கம்பம்

நீர்மேல் எதேரும் பன்னி
நின்று திமிலைகி நிலம்புரள
பார்மேலி செக்கான் உலாயால
பாச மேதிரி கல்வடக்கான்
சூரைகன் நானிலு பரம்பு
சிரந்தி வாத்திப்பத மேகேதான்
சேரயாதுலை இலகுக் கம்பமே
செய்யும் வகை யோனா நாடீதே.
(19)

தர்ப்ப தர்பணம்

இறியா நேசிகையர் ஊட்டி
இன்னி பாதம் முகமினிக்கி
அரிவனை வல்லியுட நேசவல்லியுட
~~[illegible]~~ளாக்கிவர் செல்வா மணக்க
பேரியால் நின்றான் இவ பொட்டி
நிலையாற் பரியான் சுழிவிழுந்தி
இறியா யாதிசேசர்ப்ப தர்பணம்
இவான் மந்திரம் ஊதிப்பதுவே.
(20)

மந்திரம்

(6) நம் - மம் - சிசி - வசி - மசி - வசி - ஊசி - வசி - யசி -
வசி தர்பாயி தர்பாயி ஆசுரு ஆசுரு - சிம சிய நேசிய
வசி தர்பாயி தர்பாயி ஆகரு ஆகரு - ஸிம ஸிய நேசிய
நீல கண்ட ரூப - பரம ரூப அதியாளந்தி தர்பண
பாதனி அய்யசி - ஸ்வாயு ஸ்வாகா.

உச்சாடனம்

தடையத்தான் பரமக் கண்ணி
சாஷ்திர வேதி தொழிட்டம்
இடையனில் பாடு சூரி
யாழுவை போட்டி ஊத்தான்
நடையனிற் பருகு நேவ
நாயமயர் சூழுகை விட்டை
ஊடையமா மினைவக நால்வம்
உருமுகுதெச் சாடன மாவே.
(21)

மந்திரம்:- ஓம் ஓம் க்ரோம் க்ரோம் உச்சாடு உச்சாடு
அஸக அஸக கரு கரு திக்கிர திக்கிர சாடய சடாய
ஆதிசயாதவர்க்கு சிவன்கு தானி தானி தாக்கு தாக்கு ஸ்வாகா.

திலக மந்திரம்

பஞ்சணை - சாபணை - தெக்கு தெக்கு

திலாஸ் திக்கிர ரீம கிட்ட பரி பாலினி ஸ்வாஹு ஸ்வாஹு

உண்டு உண்டு ஜெகன், மோகினி திக்கிர கார் நீரடார டா

ஓம் ஓம் உங் உங் ஸங் ஸங் ஐயுங் திலக.

வெண்பா.

கொக்கனை கோழி யானை புன்னைக்
  கூழும் வெண்ணை யாட்டைக்கு
செக்கார் திலகமாய் கன்னி
  செம்போத் தெத்தும் பறவைத்து
நீராடித் தூவரு கொண்டான்
  நாயன் கோட்டான் காரி வல்லம்
வைத்தா யினையே வெண்பாக்கா
  மந்திரத் தன்னைத் தெரிந்தே.
(22)

(7) மந்திரம்: ஓம் கோட்டெரி காமுண்டி காமரூப -
அரி - அரி - நாரி - நாரி - மந்தி - மந்தி - மோய - மோய
அவட்டே அவட்டே அர்ரர அம்மையே ஓம் கிலிங் - கிலிங்
- ஸங் - வங் திலக.

அறுசீர் விருத்தம்

கன்னி பாகிரியே மூல்லை
  கோரா கொம்பு கோழி மேனும்
செக்கி திக்கணாம் திரை
  சிவந்த தேர் செடி மேலாக்குச்
செங்கண்ணையர் மேனா உப்பு
  சக்கடையர் நெல்லில் நாத
மின்னலே நீலை வெண்டு
  கியம் பனார் மந்தி நத்தை. (23)

മന്ത്രം: ഓങ്കാരി കാളി ഭയങ്കരി ജയ പടപട ചാമ്പ്
ചിൽ ക്ലീം ഹ്രീം ശ്രീം [illegible] ഹ്രീം ഫട് ഫട് ദദദദ പദദദദ
ദ്ദ [illegible] [illegible] [illegible] സ്വാഹാ.

ശ്ലോകം

(അ) കോട്ടാൻ മുട്ടെ പണിപ്പണ്ണി
 ഇരുള മായുരാം മരുങ്ങള
മാട്ടന ചോന്റു ജടം പത്രി
 വെണ്ണക്ക് കാണിക്ക ജടായൂരി
കുട്ടന്റ കണ്ണി ദദദയാരവൻ
 കുലയ മാഹാത്മ്യം എല്ലാം
മുട്ടാൻ ആട്ട ശോകങ്ങ
 ഇന്ന മന്ത്ര ചെയ്യുക.
(24)

മന്ത്രം: [illegible] ഇയരയ. ദലകിരീ മനദ [illegible]
[illegible] കാളി ജടത്രമതയായ് മരിക്ക ജ[illegible]
കടയായ് വെയിട്ട പത്തെ വെളിവ മുക്കണ്
ണിട്ട. [illegible] - [illegible] - [illegible] - [illegible] ജയ ജയ
[illegible] [illegible] പരപ്പന്ദേയ - [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] മാലമ്മയായ സ്വാഹാ.

(൪) ശ്ലോകം

ജടത്തിനെ ഇലന്ദപ് പുക്കി
 ഇന്ദ്രിയ വെണ്ണമുൻ കാരട
[illegible]ന്ദ്രിയ മുക്കൺ കാക്കരർ
 മുട്ടലെ കെൻന്നൻ മന്മരൻ
കന്ദിയാൽ ദിന്നു ജനങ്ങൾ
 കലമയ മാരിക്കൻ ആരട വെട്ടാ
ഇന്ദ്ര മക്കൾ കോര ജടന്നു
 വെട്ടപ്പ് കണ്ടക് ഭിയമ്പാടെ. (25)

மந்திரம்: ஓம் பகவதி பைரவி ஸ்ரீ ஸ்ரீ டாகினி டா
கினி கிணி ஸாரே ஸாரே மாதாய மாதாய ஹூம் ஹ்ரீம்
ஹூம் ஸாரம் பஞ்சு பாண்ய மோகனாய வசியே
ஹா மந்திரம். ஸ்ரீ ஹூம் ரோதானி சக்கினி சக்கினி
முக்தித்தவா எல்லாமே தாயே அபயா சக்தி
ஸாமுண்டா ரேரே ஆயுள் தினாயும் சுப்புரம் தினாயும்
சுப்பும் வெல்லாதும ரோரோ ஸ்வாஹா.

குடத்தில் முக்கோண விட்டு
(அ) மையை ஆகோண விட்டு
கிட்டத்தில் வட்ட விட்டு
பிறை திரு விட்டு
நிட்டையில் திலக் கண்ணை
வருத்தி வென்று கட்டி
கட்டிய எழுத்தை யெல்லாம்
கூறுஞ் சோதி கண்டு சித்தரே.
(26)

சித்தரெல்லா மெழுத்தும் தேடும்
வழியெல்லா மெய்யெழுத்தி
மந்திர கோணக் கின்பு
மூலாதி மாறெழுத் தெழுத்தி
சிந்திய வட்டக் கின்ப
மொழியை விசித்துக் கட்டி
உற்றதாய் சக்தித் தன்னை
உறவு யெல்லாம் கண்டு கொண்டின்.
(27)

பூசைமாலை

சந்தனம் இயைந்த புட்பம்
சாம்பிராணி கற்பூரம் நைவேத்தியம்
நித்திய பழங்கள் வைத்திடு
முறை முறை படைத்து சக்கரம்
சாந்தையாலி மறைந்து கொண்டே
ஓம்புக வட்சித் தருணை
(௯) சத்தியன் முன்னை நின்பால்
மந்திரம் சொல்லித் தொழும் (28)
கருணை மந்திர மிசைக்கு
கருத்து மந்திரத்தை யன்றி
குருகுரு அருளுக் கில்லை
உரைக்கு கோரமுத்து மில்லை
மறைவது சத்திய மன்றி
மூழ்கிய கரும மிசைக்கு
திருவருள் தேவ யன்றிச்
இருந்தவர் தெய்வ மில்லை. (29)

இல்லை ஓம்பருப் பாகி
வியாபித்தமையி நின்ற தேவா
சொல்லாய கருமம் வேட்டம்
சூக்ஷ்ம மனத் தேவா
வெல்லம் வைமயான தேவா
யாகத்தினில் கைக்கொண்ட காத்தை
(அ) புல்லிய கூட்டை யொன்றில்
புகுவுக் செய்ய வேண்டும். (30)

சு
21/12

27.12.2001

(29)

கருவூரார் பூசை விதி

ஆதியென்ற வாலை யெனிருந்த வீடு
அச்சரியம் கெத்த கெத்த அதிகாரம் பாரு
சோதியந்த நேர்வீடு பீடமாச்சு
சொக்கநேசர் பணிந்திருந்தான் தீரைப் பெண்ணாகத்தான்
வீதியாலே யுறக்குமது அந்த வீடு
வினையறுத்து நின்ற வெளி மாணி கண்டாய்
பதியந்த மதி தூடு பாருந்த வாசி
பத்தியமதாக மேல் வாசி தானே.
(4)

வாசியென் வாமம் வைத்து பூசை செய்ய
மதியுண்டு வேணும்பட அதிக மாக்க
தாசியென் கெடுதாசி இடுதாசி யாகில்
தானறிந்து திருப்பாண்ண தன்னி யாவார்
ஆதியென்ன யறிந்தவளே யவள்..ள நித்த

(30) னறிந்தாலு மைதடக்க யறிய வேணும்
நேசியென்ற பூசைபண்ண நினைந்த வாறு
நேதுசொல்ல வேண்டாம் நோக்குவாய் தானே.
(2)

தானேயப்பா யவனுடைய தன்வசமாக செத்த
கண்டவர்க்கு பெண்டாட்டு நானே யென்பாள்
வானேயப்பா அமிர்தமிசு ஊட்டி வைத்து
உள்வீட்டில் தன்னிருத்தி மேலே யேறப்
பூணையப்பா மனமுகைத்து வாசா வென்பாள்
புத்திரனை யென்மகவே யென்று சொல்லி
கோனேயப்பா கோவிலுக்கு நடுவே னென்பாள்
வைத்து நிலைமெல்லாம் வாய்விட்டுத் தானே.

(3)

(30) காரென்ற மாலையவன் நீபாவ் காணச்
சிமக்கூண்டோ கண்பாரா காதல் முன்டோ
பாரென்ற உலமெக்கும் இசைக்கோ யசத்ததன்
பதபதயாய் பலகோடி உடுகு மோடி
தேரென்ற மெளனிச்சியவன் சித்தர்க் கெல்லாம்
திருபாரா பக்குமய கூடைய தேசி
யூரென்ற வடமுக்குள் நேசு மாடு
முக்குயோன் வீட்டிருக்கு உண்மை காடு.

(4)

உண்மையவன் நாடுவில்லா னிருக்கு வீடு
மகுக்கும் நேசக்கி யுக்குப் பாடு
(அ) செம்மையுடை கண்டவர்க்கு நின்போல அழகா
வெக்ககால வாக்குயவ னாடும் வக்கை
உண்மையுடா பஞ்சவர்ண மாதி நின்று
மெய்க்குதல் அமைந்தவர்கள் கோடா கோடி
நிர்மலமாய் கண்டவர்கள் சொல்லா நடமா
நிசமெனக்கு சொன்னதியவன் நிசவிக்கீண் டோகை.

(5)

கண்டதொரு ஆகாசத்தின் மேன்மை கேடு
காலமேறிக் கோலைக்கும் நேசு மாதி
அண்டரோடு முனிவர்களும் கண்டு போற்ற
ஆதவனும் அம்புவியும் மதிகை நின்று
தென்டு பண்ணும் அவையதில் நடசபர்கள்
(31) சுகமேறவா மென்று சொல்ல நடம்
கொண்டவர்க்கு பண்டுசுக தொண்டுக்கும்
சொல்கையனாக் கேட்டிருக்க சொல்கை பாடு.

(6)

பார்த்தவர்கள் செய்தொழிலும் மனதும் வேறாம்
பழிகளைப் பகைமையால் தள்ளுவார்கள்
எத்தப்படி ஜனம் போனால் புத்திப் போக்கு
எண்மதி போதனைதை யென்றதைப் பாரும்
போற்றுதற்கு அவளையும் மனதில் வைத்தாலாய்
புத்திசிந்தி முதியோரை நிந்திக் கொண்டு
பூத்த மலரைத்து திருப்பாதம் போற்றிப்
பொறியடக்கால் குருவை குணமாகிப் போமே. (7)

(அ) போச்சுடா மயல்மயக்கம் உனம் போச்சு
பொய்மைக்கு யென்பதெல்லாம் பொய்யாய்ப் போச்சு
யெத்துடா வென்றுமன நிறைக்க லாச்சு
யெனக்கொரு நினைவில்லை யென்று பேச்சு
வாச்சுதடா மனமடங்கி அடிகள் சேர்ந்தால்
வாசிபேசா மயக்கத்த யதிலே சேர்வு
தீச்சுதடா புத்திமார் சித்தத்தை புதை
தனிவரும் நித்தியத்தைத் தன்னில் கொள்ளுமே. (8)

கொண்டிருந்த யானைமேல் ஏறிக்க உகிர்
(82) கொண்டயாடி முளைத்தவிடா தண்ணீர ஓடு
வாண்டிருந்த மனமடங்கச் சித்தம் தாண்டும்
வண்ணத்தைப் புண்படி அடிகள் சேர்ந்தால்
மென்றிருந்து உபாயமுடன் நேசம் நிலை
சுகமெல்லா மெலமிட்டுடா சத்தம் போச்சு
தண்ணீரைப் போல் தாவிக்கதை வையாத் தாரு
தன்னையும் நிறைவதைத் தவிப்பாரே. (9)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]
[illegible]

(10)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(11)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
(33) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(12)

கானைத் தாட்சியெல்லாம் கண்ணிற் காணும்
தன்மெய்க் கெய்துவகை எய்த வாழும்
பூணுந்து பூண்டானையும் வகையான் பூணும்
பொருமெய்க் கீர்த்திய மெய்க்கோன் கண்டான்
(33) வானைத்து மெய்க்கியவன் கண்ணை பார்த்து
மெய்க்கனை வையத்தில் நிற்க நிற்க
சேனைத் திக்கோனைக் கண்டப் பாடி
செவ்வை கோன்செய்யீர் செய்யத் தானே.

(13)

கொத்தமத்து பார்க்கையாவை யிட்டபோவை நிறை
சொன்னி கொண்டு கொற்றியாத்து வெளிச்சம் போல
வாய்த்த மெய்ப்பேசாதை மெய்யாக் காணி
வாவையா வெவ்வைத்திக் கொடு கொடு
கொத்தமத்து யிருந்துயாடு சொல்லப் போமே
சொல்லுகின்ற வாய் வாய்த்திச் சொல்ல வரமே
தாயித்த மெய்ப்பாவைத் தாட்டப் போற்று
(34) சித்திரம் போ லற்பாவ்வை தாய் சொல் வாவை.

(14)

சொல்லுகின்ற யானை வாட்டல் கொப்பை இன்றே
கொட்டமல்லால் கொட்டுவன்றே சொல்லோண்ணா கான்
3ல்லவன்ற 3வல் நின்று வானையாடச் சொல்லா
3தைவந்து ஜென்னைக் நிலையுயிர் கோட்டு
வல்லவன்ற வல்லவாது மெவ்வை எய்து
வாதவன்ற சொக்கியைகை நிடா
4ல்லவன்ற ஆயுதமாம் புல்லு மாரும்
புக்கி கொட்ட மண்டன்ற 4கவோண்ணாவை.

(15)

புகழ்வார் தேவரெல்லாம் வந்து சென்று
(அ) போற்றிய சாத்திரங்கள் மெத்தப் பேசி
மகிழுவார் பொன்னான நாட்டோ மென்பார்
அறிவுகெட்ட பேதையர் இவரைப் பேச்சை
சகலருமே அந்தவர் போலி நாடகம் புனைந்த
சூத்திரங்களின் [illegible] சரியே யென்று
மக்கள் மனமடங்கிக் கலங்கி நிலைகுலைந்த [illegible]
வள்ளுவரெல்லாம் பொன்னானச் சூழ்ச்சி தானே.
(16)

பூசையது செய்யவென்று கூட்டம் கூடிப்
புத்திகெட்ட [illegible] போக்கை விட்டுப்
பாசையது இசைப் பேசி பாட்டு பாடிப்
படித்தவரே மந்திரத்தின் பயனைக் காணார்
ஆசையது பொன்னாசை மெய்க்கித் தானே
அக்கினிக்கு தானத்தைப் பயந்து போட்டு
பேசியாலே நாம் பேறாய் இதுப்பான் பாவி
பட்டநிலை நினைவுதப்பப் போக வானே.
(17)

பேச்சென்ன வாய்ச்சமர்த்துப் பேசி பேசிப்
பிள்ளைகுட்டும் பாரமே தேமே [illegible]
நீச்சென்ன நினைப்பென்ன [illegible]
நிறமேடை [illegible] கொல்வான் [illegible]
கூச்சென்ன அகிலாலே [illegible] செத்து
கூத்தாட [illegible] போ மேவாமல் பாவு
ஓச்சென்ன செய்யுமோ போச் சொல்லு
[illegible] போதாதே [illegible] பாதே.
(18)

(அ) முத்தமும் பொலிக்குமென பார்த்தும் பேச்சு
பேசுமின்னை கூட்டத்தில் வழுதிந்து [illegible]
தத்தமேல் போனதென்ன அந்த மாற்கும்
சுமக்குறித்து பார்த்தவரை யவரை இத்தன்
உக்கமும் நடந்து யடு [illegible] பாண்டி
வெறுந்தெய்வ புன்னழிந்து வெளியால் போன
அக்கரை தேரைமேல் நடந்த யோசு
யளிந்து வாடார் பொர்வரை நிறித்து பொல்லை.
(19)

அறிந்து குறியடையால் [illegible] வேணும்
அக்குறியால் பொக்கி மனம் [illegible] வேணும்
[illegible] மனத்தை [illegible] வேணும்
வெயனையந்து வழிபாதை தெரிய வேணும்
மறந்தவரை நினைந்து தேயர் நிதான்
36 வந்தமெய்க்கமது கண்ணனையும் மதிக்க வேணும்
நினைந்தமதி இணைந்தவரை யறிய வேணும்
நிட்சயத்தை யறிந்தவற்கு முத்தி தானே.
(20)

முத்திதெ பொன்னுமாம் புத்தி யாவு
போசமது போகாதை வாசல் தையால்
சித்தமதில் சத்தியனை நிறுத்தி பொன்ன
செந்தீயாலி உன்தியை நலல் வாசல்
[illegible] தெரியந்த மனதில் நைய்ந்து
பொல்லாத மந்திரத்தின் தீயை [illegible]
நித்திய மனத்தனை செய்பாதும் பொற்ற
நிமத்தியுந் தீயுமதில் மதிய மாசு.
(21)

[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(22)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(23)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
(24)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(25)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
(38) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(26)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]

(27)

எழுதிவிட்டவன் பார்த்துக் கடந்தே போவ
அழுத்துமே பரக்கரே முதலில் கண்டோ
கொண்டுவிட்ட வார்த்தையும் மனதை முட்டத்
தொடர்பு சக்கரத்தோடு தேச்சம் வாட்டாள்
அழுதிவிட்டது தேவையற்ற அறிவில் ~~அவன்~~
அப்போதே பொருத்துவதற்கு அது மிஞ்சல
எழுதிவிட்ட எல்லாமே மேலாகப் போனவர்
(39) எல்லாமே கொண்டுவிட்டு ஞானி தானே.
(28)

ஞானிகளோன் கூடவாதத்தின் மடமே மைந்தன்
எண்ணமும் தேடான் கண்டவர்கள் இதி எனன்பர்
ஞானிகளைன் மெய்ஞ்நிந்த மடந்தன்ன தைக்க
நினைவைக்கு கூடுவதில்லை நிழத்தியதாய்
வாங்கிகளன் தெளிவதற்கு மடக்க மாட்டான்
மந்தைக்கு கூடுவதற்கு புதுமை கொள்ளான்
தேர்ந்தவர்கள் முன்னேவன் பாதத்தை கொண்ட
இடைமைக்கு கொண்டமொழி தெளிவு தானே.
(29)

தெளிவதற்கு கிட்டுமிது தேன்றாய் பாடு
(அ) இயல்விடுத்து வானாயவும் தேனல் பாடு
மொழிவதற்கு மனதுவாட்டால் அறிவோ யாவுமே
முன்னாளி புத்தமோடு தேயும் கொள்ளோம்
கனிவதற்கு கனி பழுத்த கனியை கொள்ளோம்
சொல்லாத மௌனத்தின் தவத்தை கொள்ளோம்
தனி பாதத்தை தேடி வந்த பக்கமே கொள்ளோம்
முன்பணமாய் அதுபோற்கவந்து உறுதி தானே.
(30)

அஆ
27/12

28.12.2001

வெள்ளியத்துள் செல்வத்தும் பிறந்த செல்விக்
கிழமையும் ஒதுக்கத்தில் இருந்து காணும்
(40) வழியதனில் நல்ல வழி வழியுமே கூட்டு
மற்றான தோகாந்த இக்காந்தம் காட்டும்
ஒழிவதனில் ஒழிவது சிறந்த சொல்ல
அற்பனத்தி அற்பனமாய் உறுதி தோன்றும்
வெளியதனில் வெளியாகி நாக் குள்ளே
விளங்குகின்ற உண்மைப் பொன்னாதியாமே.
(31)

ஓம் கிலியும் ஐயும் சவ்வும் கிலியும் சிறியும்.

(41) **சர்வரோகத்துக்கு குளிகை.**

சகல ரோகங்கம், அதிசாரம் சுரம் கட்டிய கிரந்தி காசு வாட்டு அனைத்து இன்றி அளவு உண்டை செய்து பயன்படுத்த ரோகத்துக்கு பாக்கு, வெற்றிலையால் கொடுக்கவும். ஒரு உண்டை இளநீர் ரசத்துக்கு தண்ணீரில் கொடுக்கவும்.

இவை:

கந்தகம் வராகனெடை-1, ரசம் வராகனெடை-2, சுத்த நாபி வராகனெடை-2, திப்பிலி வராகனெடை-4, வெண்காரம் வராகனெடை-2, இந்துப்பு வராகனெடை-2, சேர்வாளம் வராகனெடை இவை சேர்த்து கல்வம் பாகல் இலை சாற்றில் அரைத்து இரண்டு மணி நேரம் உண்டு பண்ணி சுர ரசத்துக்கு இளநீர் தண்ணீரில்
(ஆ) கொடுக்கவும். பித்த ரோகத்துக்கு இஞ்சி சாற்றிலிடவும். நீர் ரோகத்துக்கு நெருஞ்சில் சாற்றிலிடவும். கலப்பு சேர்ப்பு

உலகத்து தேவதேவதைகளையும் கூட்டி எல்லோர்க்கு
கூறும் வரும். பக்தியும் சுத்தி எல்லோர்க்கும்.

(42) வானி பூரும் தேன்மாக இன்வாழ்க இதுதவ ஜூனை.

வாக்குநின் எழில் கூனபதியை பணிந்து சன்னி
உலகமொடு பதிநின்றும் வருந்து எங்கவன்
வாக்குடன் சந்து பம்பு தேன்றிச் சூண்டகம்
திருநீலை தெவதியையால் தோகாநும்
நூக்கம் வரும் பொலிதுக்கும் மந்த மகேம்
நூயமோ சூண்டமும் நாதோநுக் கோ
தாக்கு வந்த் தியந்தி மீனாதுவான் தேவா
தாந்திருக சன்னியைன சூழ்ந்து நூதவே.
(1)

வேறு

மாக்கல் சக்தி வெகுதேவாட குகுமாரீ
தத்த மெய்யுந் தலையுமி நேத்திரந்
(அ) ஜுத்த மகேந்திரம் நாதோம் பக்தியில்
வைக்கும் மந்தக சன்னி வண்ணமே.
(2)

உடுத்திய ஆக போத
மந்திரமெய் நின வசநாட்டம்
இநந்தனை கூனத்தல் நீவல்
நீலவானத கூடல்கில்
கூத்தேறு படி எந்தி
கூடுத்தினில் வயிற்றில் தொத்தல்
பாதத்த தேசன்னி வாத
மலைபது நான தாமே. (3)

சித்தமாய் நிறைம் பாவம்
சுத்தமான பரு வாசத்தும்
பந்தன் போல் பக்தரும் வாயலின்
நிமித்திகம் மேவு நிக்ரகயத்தும்
புத்தியும் அருளும் நாத வேதமும்
பூரணத்தி நிற்கும் ——
(43) இந்த காப்பதமே சன்னி
நீடு நாளிடப் பெருமானே. (4)

பதவி மெய் நாக்கும் இனித்தி புண்டரம்
பசுங்குற்றை யரிசோடும் வாக்கல் வாதி
நீதாக்கு சுத்தவேதம் இடையங் கம்பத
நிறைக்கடவு முயற்சிக்கும் தவாச கிருக்கும்
வேதநாத மெய்யுரையும் பதினாறு நாவேள
கிடைத்த வடிவாய காலடாக் கரை
நிறைத்து சன்னியாக நேமான மெய்கள்
மெய்பொருத்தன் வடிவில் நூல் தெளிந்து பாதம்.
(5)

ணி
வாய்த்த முணியாமை முறும்வா காலக்கு
(அ) வயற்போல் கடுத்து முகம் வேந்து மெய்ப்பாம்
மெத்திய முளைபோல் தேத்து நாக்கு வேணி
கொண்ட நிறைந்தின் வகுத்தி ஆண்டாம்
மொழித்திட மாறி வேதமி கண்ணில் பாயும்
முதல் வாசகு இருக்கு முயற்ப்பதாலும்
நாத்திக சன்னி நேமிறு பக்கத்தே
நப்புறுயாக் நீடுமெய் சாற்று நாவே.
(6)

தென்னை காம்பு உடல்நடுக்கும்
சிறு மதிற் குண்டாவே
முன்பு சொர்க்கும் நீர்கொண்டு
முயற்கு முற்கை புகுதரும்
(44) மன்புக் குலையால் நீர்கட்டும்
வசனம் உகளும் வயலுள்ள
கண்ட குடும்ப சன்னிதானம்
கண்டு நிலசம் பதி முன்னே. (7)

தன்னிர வாயப்ப தந்தும்
துணிவது நேக்கும் நோக்கு
மின்னியே வெடிக்க மேனி
வெகுப்பு முகப்பக் கிழுன்று
மன்னிய கொடுத்து காம்பி
மணிசெய நிரைவுண் டாமோ
கன்னிகள் சென்னி மிக்கள்
முன்றிக்குடிய ளிநக்களியுதே குளவே.
(8)

தன்று கடந்து நீர்வழுந்தி
குடுக்கு சதிரம் சொற்கும்
யான்னியே குசு கொண் நில்லை
யன்னைவரும் வெகுப்பு பிறுக்கம்
(அ) நன்னிய மக்கி வருமை
நேக்கவே மதிக மெல்லாம்
பன்னுடு தாக்கம் போவாம்
புக்கு பக்க சூக்கிர நேவாட்டு
(9)

அரிக்கிடெ இன்னுப் போல
வெயதுக்கு நாக்கிருக்கு நேசம்
பரிக்கிடும் வாக்கல் வசாத்தி
பண்ணுமே யதிக தாகம்
கொடுக்குடு நிலைய இருக்கை
காசமோ டகிசா நல்கள்
யுசக்க காசல்லி பக்கு
நானினி குயாற் நில்லானே.
(10)

மதிதெடு மனைக் காலால் கிடுமவ் காக
~~கிடுமவ் காக~~
மைசீற புனர்க்கல் உடம்பு கொனநேக்க மாலையக்கில்
45 குழிகேய மெயப்பா காக்கநல்கள் நகைசநல்கள்
குயாசன்றி கிகிக்கும் உசாப்பல் காவுநீதான்
குதிகடி நாதுகள் கலம்கும்கன் மெசனுக்கும்
கொணிமகைப் பரவாப சன்னி மெயன்றே
கிகுமனைய பதினாறு நானில் கீடும்
மெயன்று மடுக்குல நூலோ தியம்ப ஜானே.
(11)

தாசிடம் பசந்து கெயர்க்குக்
தாககமாடு மசமீநெயல் இன்னுக்
தாபிடயந் வெயாலெ செயன்றும்
சதிடமும் வெயறு கட்டம்
கிடக்கும் பதினாறு நானில்
கீடிமன் நியம்ப ஜானே.
(12)

வாதபக்த இஜொர்ஜும் மெக்குவாம்
ஒமெக்கு தக்ஷிரியாந் பணி ஜொபெங்ஜிரம்
வாணெதுயாம் இதிம் வாரெடு தூயுஜுங்
ஜூதுஜுபணி திணெக்ஜில் பிணொநேக்கு.
(13)

கைகுயுங் ஜொலு மெலெபக்கம்
தொக்கு திரிந்து ஜெஜுவாநிதி
மெஜெயு மஜெலெ மெலுதுப கைக்கெம்
திபெக்கோம் நேவு கெமெனும்
ஜெஜெயு இதுதுக்குனை அங்டாம்
ஜெஜுபு ஜந்நி வாதமெந்நு
இஜெயும் பழக்கெ வாதெ தொஜெண
இமெதோ நியத் ஜொந்ஜொநெமெ.
(14)

தொந்நும் வாயுக் ஜெநெவாக்கெம்
46 கைகுயுங் ஜொயும் யவாரெம்
நொந்நும் நேவு ஜொந்நொந்நு
நெமிதி கிழுக்கெம் நேவுலரெம்
மெந்நுக் ஜெவாயுக் இல்லெந்நும்
இருகால் தன்னை நோக்கெம்
உன்னை நினைத்து கண்டாக்கால்
மனமுருகாத ஜந்நி யாதெ. (15)

கன்னிற் றலையாய் புவனத்தில்
தாவில் எழுபூட்டல் இருந்தன்டாம்
பண்ணிப் பனைக்கும் முகந்தன்னை
பக்கம் பத்தி இருக்குமது
நண்ணிய பக்கம் தீர்த்தமும்
நேரமே இனைக்க ஏற்கென்டால்
எயன்னிச் சாரல்மூ முகவரய்
(அ) இடது சன்னி மது வாமே. (16)

சுன்னியாய் உரக மனதில்
குறிப்பிக்கால் எழும்ப தேவர்
அன்னமே இனிது சத்தி
அழைத்திடும் உர.... மையாகும்
பண்ணிய இடது தேவாம்
பணிந்து தன் இயல்ப தாகும்
தன்னியன் தாகம் தீர்த்திடு
சலமது இருந்து தேவன்றும். (17)

கன்னும் கனிந்துச் செய்ப்பதியாய்
குடுத்து எழுந்து மிகவுயர்க்குத்
இன்னும் புத்தி இருக்கை உக்கல்
இனைத் தொரிந்து வாய்கைக்கும்
உன்னுத் தரக உரி தழிந்தல்
உடம்பு தோர்ந்து இனிந்தவாம்
(௪) என்னு மிகுந்தனை சுன்னியாக
தேவியன்னோ தேக மெய்ப்பமது. (18)

தேவி.

காரிருள் மேனியை வாழ்த்தி
கைதனில் தேவி பார்த்திடில்
பெருமை உயர்வோடு வாழ்வும்
மற்றும் உயர்வோடுஞ் சிறப்பும்
பெருஉயர்ல் தோன்று பொன்னத்தில்
என்றும் தேவி பாதமே.
(19)

ஆகிய தேவி தோன்றி
பட்டவினை தோஷந் தன்னை
வாசலில் அன்னம் கொடுத்தி
வேண்டின நடக்கும் வாழ்வும்
மேவிய பாவம் பகைகட
இல்லையென நடக்கு சிறப்பும்
ஆகிய தலைவனை பாப்பு
போற்றுவோம் என்றும் மாதே.
(20)

என்றும் பெருமைத் திரிக்கில்
சிறப்பு தேவி வென்றும்
(அ) மேன்மிய கருமு சீரி
பெருமைப்பாடன் சிறப்பு மாக
வென்றிய புனிப்பு சிறி
உத்தமம் வாக மாகும்
வென்றலும் தண்ணீர் சிறப்பும்
திருக்குறு வாக மாகே. (21)

உலகத்தில் பக்கம் உலகத்தில் சொர்க்கம்

உலகத்தில் உலக மனதில்
உணர்ந்திடு வண்ணம் போலே
நீக்க முடியும் நேரத்து
நெருங்கிடப் பாட கலக்கி உணர்வும்
துடித்துப் பதறு மேனி
வசனமு மறப்ப மனமும்
எடுத்த நினைக்கின் வீச்சை
எண்ணியே விரித்துச் சொல்லவே.
(22)

உலகத்தில் பக்க மனதில்
உலகத்து இனிய மேகம்
பெருக்கும் இனிமை கலவ்
48 துக்கமும் வெறுக்கத் தண்டம்
தவிக்கப் புத்தி தவறு
தரைப்படு நடனிகள் மனமே
சோதிக்க உயரு உலகிக்
இடங்களை படைத்தி தாமே. (23)

உலகத்தில் சொர்க்க மனதில்
உயிரோடு மகிழ் கொண்டாம்
அறிக்கத் துணை பாரத்து
பணங்களே இணைகள் மோதல்
நிறைந்த வைரம் நிக்கக்
கிடைப்பன் சுவைகு செல்வம்
பெருக்கு நேசம் மேகம்
பெற்றவர் சோம கொண்டாம். (24)

பக்கத்தில் உதகம்

பக்கத்தில் உதை மதில்
பாவத்திலும் திரை நெருக்கும்
சுத்தியு மஞ்சப் மதிலு
சரிந்தத்தி வளையபு கொண்டாம்
அத்தியா புலரு தேனி
யாதுமும் குவா தாலும்
(அ) நத்திசெய தேனி தாவும்
உடைக்க பன்மைக்க கொண்டாம்.
(25)

பக்கத்தில் உதை மதில்
பாரியுலா திரைலா வசயும்
இத்தத் தோபால யாவும்
இருக்கிசெய பதும் பன்னா
அத்தியா புலரு தேனி
யாதுமெக் சாத்தலை தேவயாம்
புத்தியு பியசு பிக்கி
வசனைமை டிபாலத்தோய மாசே.
(26)

பக்கத்தில் தேசாருடம்

பக்கத்தில் தேசாருட மதில்
பக்கதும் ~~[illegible]~~ உபமெலி வாருதுகால்
சுத்தியும் உபகிறீ தாவும்
தானையாட தோவரம்
குத்திய பெய்கள் தோபாவ
நன்றிசெய மயலு தேவயாம்
பக்குமு எமைக்குக் தேதாவ
படரியால் தேசவ தாலை.
(27)

[illegible]
28/12

31.12.2001

[illegible]

(49) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (28)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (29)

[illegible]

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (30)

மேகம்

காலையில் சேர்ந்த நேரம்
கட்டுக்கள் படுத்த நேரம்
மாலையில் வருத நேரம்
உணவுடன் படித்த நின்றால்
எல்லை யார்க்கும் செல்லாம்
பயம்பு நேரிதைக் கூறன் சென்று
நாலத்தில் மேக மென்று
நின்றுணி மனிச் செய்தார்.
(31)

உன்னை மேகம் தெம்போக்கும்
மாலை புறமும் உலகெட்டா
(50) எல்லா நடக்கிலை வரும்
மனிதர்கள் பணிகளில் பத்தமை
~~உள்ளம் நடக்கி விலைவரும்~~ புல்லை பூமை
நின்றுடு சாடை செலைவுகளில்
பன்னி பார்த்த வேண்டாமென்று
பசித்தாரி செல்லை புகதெல.
(32)

போற்றிய ஊர்தோறும் கருத்தும்
போற்றுப் போல்பேசு நடத்தால்
கிற்றுவார் குருவை மிக்க
கிருக்க மாலை கோரய்
கொன்றுடு மிகக் கொண்டில்
குறியே கிழா வீட்டாலி
சொற்றிய மாதுப் பக்தில்
மேக மெண்ணுகைக்க வாசு.

(33)

இனிக்கின்ற சேர்ந்த நேரம்
(அ) இதனைப்போல் நினைந்து நின்றால்
கருத்தினில் அருளால் நிலை
கண்ணை மானே சேரும்
பக்தியை பேச வேண்டாம்
பயத்தினை விடுவ தென்ன
பொறுப்பில்லை திரிந்த கொண்டில்
புகன்றிடு வேண்டி வேண்டு. (34)

அனித்தன் சந்திரன் போல
நினைத்த நேரம் தோறும்
பேசித்த நின்று மனதில்
பெருமையை உயர்த்தும் நிலை
சோதித்துக் கண்டு நேரம்
சாரதிகளில் புகுந்து மனதில்
உலகத்தில் வாழ்வு பெற
(51) உயர்ந்த நின்றுத் தருக. (35)

கடந்து போன நேரம் தன்னை
தனியே பார்க்கும் போது
உடைந்தவன் சேர்ந்த நேரம்
உதவியே கடந்து நின்றால்
குடித்துப் பக்க நேரம்
கட்டித் திடுக்கு மனதில்
மடிந்து வாழ நேரம்
மனையால் மேலைத் தருக. (36)

ஜோதிடமே நாடி நாளும்
தியானிக்கவே மறந்த போல
நாட்டிய அரங்கை போல
நடிக்கவே பக்தி நின்றால்
கூட்டமே கொண்டா மேனி
நாளினில் மேன்மை செம்மை
நாட்டமாய் முனிவன் சொன்னான்
நயம்படக் குறித்த பாதை.
(37)

வெற்றியே தீபந் தன்னில்
(அ) வெளிச்சுடர் முனையைப் போலே
சுற்றிய நாடி நாளும்
தூயதா நடக்கு மாகில்
குற்றமில் கிடமு மிலைக்
இறைபடா மறந்து செய்யால்
வெற்றிய வானோர் தானும்
வந்திடுந் திண்ணந் தானே.
(38)

தன்னையும் பக்தர்கள் நெஞ்சுக்
குடித்து பித்த மாயிருந்து
உற்ற மயக்கில் சொந்தமும்
மோகம் மிகவே கொண்டதா
பண்ணும் மறந்து நொந்து
பண்பாய் சுவாச மடக்கிடும்
மண்ணும் விண்ணுந் தாண்டிய
மெய்வார் தன்னின் மெய்வாரே.
(39)

கோடை கடை மற்பன் கீழை
வெகுண்ட பகுளி வேயாய
(52) முடிகிட உலகெ வாகில்
இயடு வோடு வசநா
படருவை கூக மிஞ்சிறு
பஞ்சிருவி கண்ணும் வாயும்
அடரயாக் குணாசின் கண்டன
வரிந்திரங்கள் மருண மன்றே.
(39)

இருக்கும் பருக்கும் எழுந்திருக்க
மிளைக்க முக்கி தண்டலைக்கும்
வடுக்கின் வளைற்ற வழியாறண்டும்
வெற் வழிக்கும் வழி நோக்கும்
தொடுக்கு தொடுக்க சென்றுமிகழ்
(அ) கொண்டை தன்னை யடைபக்கும்
மெக்கு வருவதிகு கண்டன
வரிவிற் மருணம் நிட்சயமே.
(40)

வசிபோல் முகமும் எருந்து
உடம்பெல்லாம் நரம்பு தோன்றி
பசி போல்கண் பசித்து
பருந்திருா நோவ மசில்
வேக நாவறண்டு வேகி
பின்றுமே பக்கது மசில்
கவிலி யறியச் சொன்னாளி
கண்டனன் மருண மன்றே. (41)

அருணுடன் சக்தி மாதும்
அயன் முதலான தேவர்
இந்திர முனிவர் கோடிச்
செய்திடு யாகசக்தி ஞானம்
இடும்பன் இமயன் சீதன்
இருமுனி யருனி மாலை
(௫) உமையொரு பாக செய்ய
உத்திர யாகமேல் காப்பு
(42)

நோயால் முன்னோர் சொன்ன
நீர்இழி இருக்க மாதும்
தீய வழியா னோடும்
தின்னரு இறப்ப னோடும்
பாவ அணி யாதும்
வெகோடு தீரா னாதும்
தூய மயாதி தன்னை
தகம்பெற பணித்தி சொல்லை.
(43)

தகம்பெற அக்க செல்வர்
சுதியன் இணைக்கு மாசித்த
முதலிரு நோய நீக்கு
செகநாதல் பேய்ந நோய
யத்தை படல்கும் நோய
யத்திசை பறித்த நோய
புதித்த புத்தி நோய
(அ) புன்மையாய் நோட்கள் போக்க.
(44)

எரியும் இறைந்து நிற்க
விட்டதொர் இசைகள் தன்னை
கூடிய இன்ப நோயால்
இன்றிடாச் சீர அச்சம
முடங்கி பரிவொடு தக்கவைத்தில்
பறந்திடும் பந்தி நிற்கும்
சபரிமலை இசைகள் தன்னை
பரிந்துநீ அமைத்து சொல்லை.
(45)

சொல்லுநீ தெவிக்க சோதிகள்
அகிதியன் இசைக்க காய்ந்து
மெல்லவே நேச பார்த்து
மேலமேவி இசைகள் தன்னை
நேலது பொலிவ தெந்து
நன்கனி புரைக்க நூலை
இசைவைச் சிந்தை தன்னில்
தெளிவுடன் ஏற்றிது பாடு.
(46)

பல்லவைக் கலவை யாழ்ப்
54 பலபல வாத்தியம் வாட்டு
ஆழமைந் தெளிந்து நீயும்
செவிதனை வளிய தெந்து
உவமைகம் சுந்தி தன்னி
வெளிபல உயாதி செய்யும்
திருபல உண்டு யாவல
சேர்ந்திடும் சோதிகள் தனை.
(47)

கெளத்ரி எகாரண தேவி
டெடயாள் மாமணை ஜகன்மாயி
அதிகமான காடைய யானை
திருமேலை ஈசுர முக்தி
உதிரத்தொடு மான கைத்து
முன்னிலை நின்று மாகில்
இறைவதன் கிருஷ்ணி தீனை.
எகாணிப்புமாதி இதுவாயி ஏமவாம்.
(48)

இதைவதந் துணை தன்னில்
(அ) பயத்திடம் பத்தக்க தீனை
நிலவை நகர ஜயாடு
நின்னதை யடைப்ப தாகும்
அதுவதும் புத்ரஷ்டியக தாயும்
ஜனாயு எண்ணிறு
வருமுகு முனிவன் நாதும்
ஜதும்வேறு அகைக்கருணைஜ.
(49)

அணையவாம் அடவிதோம் பீசா
அந்திர வாகிய் ஜாகும்
எகனை முனைஜ யாகும்
சிலைமாகாதி ஜனண்ட யாகும்
சிணையாதி சாத வாகு
சந்திர வாகிய ஜாகும்
பணையவாயி பதுணி யாகல
பலபல ஜயாதி யாகம்.
(50)

[illegible]
(55) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (51)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(52)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(53)

கின்னரமிசை இசைக்கி நின்று
எழில்நாட மேலை கோவில்
அன்னமும் உலவிட மருது
மதிசூழ் மிக்க சோலை
கன்னிமல ஏரிக்க கரை
கும்பனீர் பரக்குந் தனை
மன்னவர் மதிர் செய்யும்
மகத்துவ கொழுத்த சேவை.
(54)

பாதத்தான் கோவில் சேவை
பயத்தினில் பக்தர் சேரும்
சேவை செய்ய மறவோ
சித்திரக் கூடம் கோபுரம்
நாதனை நேரில் செய்த
நான்முகக் கோலம் பாதம்
(56) சேதுநாடு ஆதிய வந்தது
ஆனந்த மாலை மாலை.
(55)

அன்பது பாதத் தன்னை
இசைமகள் பக்தர் கோவில்
நல்லறம் மறக்கி தேவை
நாட்பத்து பாத மலர்
பண்பல அமைக்கும் கீதம்
பக்தி நாதர்கோவில் ஆகும்
பாரபரன் இறைவா ராமா
பாக்கிய வியனிசை தாமே.
(56)

சி3
31/12

~~2.1.2002~~

2.1.2002

திருமலை வதை பக்கம்
கேன்பது வசுவின் பதி
தீர்க்கு தேவ்மெய்ப் கண்டம்
எதேன்றிகள் இருகில் தீர்கும்
மாக்கலை ஸ்ரீஜெடு தீர்கும்
ஊடதேன்று பக்கத் தனதும்
(அ) அய்யத் தனன் ஜதனண்ணத் தனறு
உகனிறுடு படகு மெய்ப்
மேவான அதிசத் தன்னில்
மெனாடு கேன்பக் கருக
ஊஜூய் கால்கு கொபடு
கலத்திடு மிகுமுன் நெண்ணும்
ஜேபிதலை எதெக கண்டம்
தீன்றிடு கேன்பக் கருகக.

(58)

உத்திய கோரமெய்கி வாளு
முபய நெடமடு வரதும்
தீர்த்திதேன் இலையால் வாழும்
கேன்பது பக்கத் திருதும்
மத்திரசர் டகு மெய்பலை
யடுத்தெகனன் ஊனத்தனதும்
ஸ்ரீதையால் கடுமபான் நனதும்
59 ஜென்றிடு கேன்பக் கருகக. (59)

இன்மை எட்டக் காலும்
  இன்டல மாயிரு ஞாலம்
அன்னையன் கிரணி காலும்
  அருபேசு ரின்று போகும்
உண்மையா புகரத் தன்னி
  அருளிய உரோமயானம் காலும்
நின்மையாவி ரேயாத் தன்னில்
  நல்புசு மாம்பக் காலும். (60)

மெக்காகுர கிரண்டா எடான்று
  மழுமழுக் குருணை ஓன்று
அக்காகுர மட்டைடு பினி
  அலைக்கீக் குலை எக்கண்டை
நாக்குகுர நண்டை நானி
  நின்கீலை எவயுடு பணை
மெக்காகுர மாயிருக் காலும்
  தன்பகி எனைசு காலும். (61)

(அ) அந்திர ஜோய ஜாசம்
  எழுபசு விடைக் காலும்
மந்திர மாயிரு வழிகம்
  மண்டத்தில் வாத ஓன்று
செந்திய ஓல நாக
  கிக்கிர மாயிரு எழுநம்
பாந்திய இசத்தில் ரின்கும்
  பினிசு மாயிரு ஓன்னோ. (62)

பக்கத்தில் குலை வாழையாம்
பழத்துடன் வாழை பத்தாம்
உள்ளிருக்கும் மேல் மறு
முதிர மண்டலிதான் என்று
தக்கிலத் தனக்கு சொல்லாத
தான்பதி ஏனது வாய்வு
தேர்மிக சிற ஓடு
நேலுக்கு வாழ்வு வாழும். (63)

அந்திர வாழ்வு மேலு
மெய்க்குடல் வாழும் என்டாம்
மந்திர வாழ்வு தாளும்
மெக்கட காலே யாவும்
(58) சுந்தரத் தொண்ண வாய்வு
சொல்லாத தேர்க்க தாளம்
சந்திரத் தனை மேன்று
தேனால் வாத மெருக. (64)

திசையாளிர் இந்தி தானும்
ஓசர்ந்த வேதம்தேர்ப் தானும்
தேசமுடை சயங்கத் தன்னில்
தேர்ப்பவ தேர்ப்பத் தொண்டாம்
பாசமெ பவமான் றானும்
பதினாறு நிலைந்த எய்த்தும்
பிறைத்துப் பரமை வியைகள்
அருந்தி பரமை வைக்குடை. (65)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]
(66)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(67)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
59 [illegible]
[illegible]
(68)

திருமிலை பெருக்க ஸாமிஷ
திருதேரு வெல்ஞு ஸாமிஷ
உருமிலை யொரெல்ஞும் ஸாமிஷ
புதிருக்கை புண்ணும் ஸாமிஷ
பயணிகள் போகும் ஸாமிஷ
பரவங்கெனெண் புரெக்கும் ஸாமிஷ
திருணிக்கி நானாவி ஜகவணீட
சுவெந்திர ஸாமிஷ ஜீங்கு.
(69)

காகமநி வெங்ப தரெம்
குவெரணிக ஸாமிஷ வெதரம்
திருவெரணி தந்தை திண்ணில்
தின்பஜி ஞான கேதர்
இலர் மாட்டடு மகிராஜ்
இடகினை ஸாமிஷ வெட்டாகு
(அ) திருகிபுக் ஜகுட்ட ஸாமிஷ
திவபுணி வெட்ட தரலே.
(70)

சுக்கில ஸாமிஷ ஸங்காம்
திகாமிஷ Bரவெல வெண்ஞும்
Bன்கினை ஞானை கேயாடு
Bலைங்கி ஸாமிஷ வெஸாணம்
லெக்கில லைக்ஷி ஸோடு
வெஷுபுபாணி ஸாமிஷ ஸாலே
அக்கில லைக்ஷி ஸோடு
அயஜீண்ஞு ஸாமிஷ ஸாலே.
(71)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
60 [illegible] (72)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(73)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (74)

இனியுறக் கேட்பீர் இவர்கள்
(அ) கொண்டிடும் மாயப் பக்தாம்
சொப.... ..ந்த போது
புன்று நாள்தொட்டுக் குசும்
பனிபடர்ந்த பாலை நாளாம்
பலபல ஆசைகள் கூடிக்
இனிமையை தெருவில் கூட்டிக்
கடந்துமுன் சொரிய பொன்னே. (75)

பசியுற இண்டம் தன்னில்
பலதிசை யாசிக மெல்லாம்
ஜோதி தொண்டாலினி சேயாமல்
கொண்டவும் முடந்தை யாவும்
அதிகமாகி தமனர் தாஜும்
தன்னிலை மறுவாய் நின்றும்
பொசிந்த வாழ் முனிவன் றாமும்
பொருந்தலை மருந்து சொல்ல. (76)

(61) தவபதி பூசை செய்து
கடந்தமு முன்னை வைத்து
மறைபொரு ஜோதி நியும்
வாரியே சொரியு மாலை
இவைவரை இனிதாய் கூட்டி
இனிய தன்னை கையால்
பணைஇதியே இறக்குடீ பண்ணை
வரைதனை கூட்ட நிக்கே. (77)

இந்திர லோக வேரும்
இருதின்னிக் கண்ணன் வேரும்
அக்கரார் கூடலை வேரும்
அரியான பாதனைக்கின் வேரும்
சக்கராயி பரமசிவி தீயும்
திருவாளை வேசம் கொட்டு
இந்திர கன்னி நாவாலி
குயாதை கிரிக்கு சொன்னோ.
(78)

உதிரக்குல் வாயில் பக்கு
(அ) உடம்பலே படிந்தை யாகி
திருவலே திரகி வாலை
திக்கிலே பார்க்கை கேடி
திருவலே இரிசி வாடாலி
சொடமொனாலி கோழுபி கரயிந்து
யகருவா யகனில் நீங்கம்
மெலாக்கை தேசை மிலை
வன்மைசேர் பொதியால் வாழ்வோன்
வாக்கையே வகுக்கச் சொல்வாம்.
(79)

பெயர்பெற் வாக்குக்கும் மாயவந்த வாகம்
இன்டலவாதம் இடல்வாதம் இடல்கரிவாதமி இலை
வருணன்
62 நீண்டவாதக் சொல்தே.
(அ) தொன திரியமு வைக்கதுவே. (80)

அகமதை யுகப்ப யாகும்
அகமதீ மறை யாகும்
சுகம் எமது முகமதீத்து நிறைவு
சுகோணித யாக மேமறு
மெய்ம்மறு முக்கு யாகும்
மந்திர மன்கன் நேசியர்
நேகமிகு கமலச் செசியாய்
நெஞ்மொழி பட நேலாகம
(81)

அண்ட யாக மறைக்க
அகண்ட யாக எமாணிக்க அகன்ற யாகக
குண்ட ~~அகன்ற யா~~ யாக குன்றகம்
இடையான் யாகமும் திக்கிலை
நின்ற யாகதிறம் யாகம்
எவேடு யாகத் தோடியில
குண்ட யாகத் தொடையால் யாகம்
(அ) எனவும் யாக மெட்டில.
(82)

உவ்வு யாக ஜோம யாக
இலக்கு யாக மலக்கைய
மிக்கும் யாக இடையும் யாக
மிடயாக மிருதோனில
இக்கு யாகம் எகாயால் யாக
~~யாக~~ எளண்ட யாகம் யாகல
உக்கு யாகத் தீமண
யக்கு யாக மின்னல.
(83)

பட்டயாதும் பெருமை யாதும்
பட்டி யாதும் படிப்பணியில்
உட்டயாத தொழு யாதும்
தொடை யாத வேமாதவே
முட்டியில் யாத முக்தில் யாத
முக்கு யாதும் படக்கினில்
வெட்டி யாத முனிவர் தவ
ஒளியும் யாத முன்னமே. (84)

௮௫ எங்கண்ட யாத வெறுக்காவி
திண்டலாதென் தொண்டராவி..
புத்தி புதிய யாத
தொழு யாத முடம்பெல்லாம்
துன்று இணைவும் யாதவாம்
கூடம்கு யாதவு எண்ணைகள்
முன்பு முக்தி தீவை யாத
முக்தி பக்கும் யாதவே. (85)

அடைப்பு யாதமானமை யாதும்
மதுக்க நெட்ட யாதவாம்
தொடர்பு யாத எழும்பு போல
கிழக்கனை கூத்திலும்
புடைக்க யாத தூசிபேதும்
புண்ணியமும் அழைத்த யாவ
வெறுக்கும் யாத கருப்பன் தீவை
வேத நூல்கள் வேதமே. (86)

சீ.தி
2/11/2002

3.1.2002.
3.1.2002

அம்பு ஊத மேய்ந்த ஊத
(அ) மாடங்கள் தொட்ட போதினில்
உம்பி மெத்த மானைகள் கொண்டு
வேனின்று சாருமம் கடலச்
தும்பி மெய்ந்தி சுனை போல்
கொட்டி ஊத நெற்கீசையாய் மாடும்
பம்பு ஊத மெண்டுயர்
பச்சை ஊத ஞாம் பண்ணை.
(87)

கன்னி ஊதும் பேடக்கு ஊதும்
குழுவன் ஊதும் சுவக்கையு
ஒன்று ஊத ஒவக்கு ஊதும்
ஒளக்கி ஊத ஒடம் தெவ்வாம்
புன்னி புரமேல கேமே தென்னைப்
பக்கதே ஊத மெண்டு யோக்
பன்னி ஊத மண்டையை
உவக்கு செய்யும் ஊதமே.
(88)

நின்றபோல் பேடக்கும் ஊதும்
(64) பேருறை புடமையு கினய
கீழி தெயிக்கும் ஊதும் பேல்லி
மெல்லா யாழி மெய்பக்க
இன்ப ஊதகேகியி ஊதும்
இனையா பன்னி மண்ணையுடு
கன்று ஊதக்கு கொட்டு ஊதும்
கிழக்கி ஊத ஒன்னதே.
(89)

[illegible] வாகும் பக்தி
[illegible] [illegible] [illegible] வாகுமம்
[illegible] வாகும் [illegible]
[illegible] [illegible]
அழினி வாகும் [illegible]
வாகும் [illegible] வாக [illegible]
இழினி வாகும் [illegible]
[illegible] [illegible] வாகுமே.
(90)

[illegible] [illegible] [illegible].

(அ) பக்தும் [illegible]

அய்யப்ப பக்தக் [illegible]
[illegible] [illegible] பக்தும்
மெய்யாகும் [illegible] [illegible]
[illegible] பக்த[illegible] யாகும்
[illegible] [illegible] [illegible] போலக்
[illegible] பக்தத் [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]மே.
(91)

[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] பக்தும்
[illegible] [illegible] பக்தும்
[illegible] [illegible] [illegible] பக்தும்
[illegible] பக்த [illegible]
[illegible] [illegible] பக்தும்
[illegible] [illegible] பக்த[illegible] பக்தும்
[illegible] பக்தும் [illegible]மே.
(92)

ஞானசக்தி பக்தம் தேவபக்தம்
தோகையை யழிக்கும் பக்தமது
உருக உடலான் பக்தம்
உலைவரு பக்தம் உயருங்கனில்
எதிருபிணை பக்தம் இதிபக்தங்
இத்தும் பக்தவ் இடல்பக்தம்
பருமிணை பக்தவ் பகின்கலங்கி
பணியை வறுத்தும் பக்தமிதே.

(93)

அதிமுதல் பக்த மகேதபக்தம்
மர்வன் பக்த மதிக்கும் பக்தம்
கர்எதவள் மதேடறன் தனனைபக்தக்
தடமம் பக்தத் தவபக்தம்
எமர்யும் பக்த மீறைபக்தம்
ஜீணை பக்த மீமம்பக்தம்
இர்க்கும் பக்தத் தீமைபக்தம்
தீணை அழிக்கும் பக்தமிதே.

(94)

உடபுனை பக்குமுளை பக்தம்
முளக்கும் பக்த மக்குமுடன்
எசுடபனை தக்கனில் எனற்தேக் கேர்ந்து
தினசர் எபகதிடபல் எசபி எதக
மடபுனை யனை யவீதக்கி
வருவாபி பலபல மோகமேதை
முடபுனை உன்னை முன்யடுமெய
மியன்று ஜர்ந்தே முயந்தின் தாட்ட.

(95)

பக்தி இனம் முற்றும்.

அய்யந்தனன் தொண்ணைக் கிரைக்
கூஜது பெயட்டுப் பேர்கள்
சய்யேந்திரன் சலந்தகன் சயமைந்தகு
சுனிற தேந்திரன் சயமேரகு
சுகிய பூசகன் சுலமந்தை
சுனைகு சுருமேராவன் மந்தை
(66) ஜேகிலேந்திரு விளைபேரகு மட்டுகு
தேசிகேசல் பூடக்கு முனை கூகேன.
(96)

கூடமகு கூடை தேகுதும்
கூந்திரிபி நிறைசுகள் கூன்னில்
பலமதைம் பந்தி நின்கும்
பலவடை வேண்ணைம் உபலைத்
திபமதைம் மேமுந்து தீபகு
திருமிணி மூடேட மேபாவிதி
கூலமதைம் கண்ட வைகிகம்
பேலேணைம் புலைக்கு வாகம.
(97)

சுகிபி காகம் பகைச
மயந்த கூச மைகாகம்
மேகுமி கூசம் யானைகாகம்
பிணைக்குகு சுகபிளை வலபோமி
போகி கூந்தக்கன் புவல்பேரிப்
மேபாவிவல் கூகம் புல்காகம்
(அ) சுகுகு சுவயன் கிணைந்திருக்கு
கூனிமா சுகுகை மேமண்ணை.
(98)

காம தியாகம் வேண்டும்பெய்
 கண்டம் தெய்வ தேவ்
தூய நேசிப் பார்த்துக்
 தும்முனை காசம் அழகாசம்
ஆரமா புதுக்குழு இக்கிசு
 கொள்ளுமை தயவ யனிசமம்
தீயாமி உருவிக் கண்டத்தில்
 கொடுமை யாடுமை நினைத்தனும்.
(99)

மனி மந்திர காசம்
 உமிழ் காச நெஞ்சு கனும்
சுழிய இனையாள் காசம்
 கொண்டமுடி இவனை காசம்
பிறவி தெரு தெரு
 அய்யங்கிழம் பழைய காசம்
யாவும் கோசத் தொழும்
 திரிமும் வேதங் கொண்டே.
(100)

67

மனி மந்திரம்

சுடு சாம்புவி நெருப்பில்
 இவனை சாம்புவி வேதகம்
ஒடு சாம்புவி காச
 முனையும் சாம்புவி யாவும்
கொடு சாம்புவி நெஞ்சில்
 கொண்டு சாம்புவிக் கூடக்
காடு சாம்புவி வீக்க
 சந்து சாம்புவி யாகம். (101)

தென்னை புகைக்குக் காணச் சிவேன்
   கனையேபால் பசிக்கும் கூதகாச
வெண்மை காணத்து உருவிவேன்
   மனையல் நினைத்தால் உருவிவேன்
கண்டவர் காணத்துக் கூர்மேவேன்
   காணத்து தெய்வத்தில் வாழுமேவே
(அ) தென்றல் வாயிலாகுமே
   குழலை எழுப்பும் சிவனேதே.
(102)

இந்த விடுவேன் தெவையாவேன்
   இலைக்கு விடுவேன் காண் பத்தும்
பத்து விடுவேன் பரிமத்து போல
   பரிக்கு விடுவேன் பாக்கு கொண்டே
மத்துப் போல கடையாவேன்
   ஏற்றி யாவேன் உழுதுழுத்து
நெத்து விடுவேன் கிடை கொள்ளக்
   கிளைக்கு விடுவேன் உனக்கென்றே.
(103)

உன்னைக் கிடைக்கத் திருவேன்
   உன்னை காக்க விடுவேனே
அன்னைக் கிடைக்கட்ட விடுவேன்
   அத்தை புதிய யாவேனே
கண்ணால் நீதி கூறுகட
   பக்கத்து விடுவேன் கூவை தென்றல்
திண்ணால் உசுத்தலை தென்றல்
   இருளி மாயக்கு விடுவேனே. (104)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(105)

பகை சென்றுமேல் [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible] (106)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] (107)

இவ்வொன்றும் ஒன்றும்.

ஆகு முறையா னாலே
அகியமும் வாதந் தானும்
ஊக்கமாய் பந்தக் கோடை
69) பணிக்கையை தொடர்ந்த மனால்
போதமே தூய மாத்திரின்
புதிந்திடும் அஷ்ட காசம்
போக்கமாய் முன்னோர் வாசல்
தூவனாய் முறையே தின்பார்.

(108)

கசாய போக்கு கிணாகி

சித்தன் தொழுதான் சோதி
தேய வாழ்த்தி யாக்கை
சித்திரன் போதில் வாழு
மயலுடு முனிவர் காணும்
தொற்றமாய் இக்கிடம் தன்னில்
தூடங்கய உயாதி தெய்யாத
கத்தினிக் கிணைக் காயந்து
தூரத்து கூழாக் கதனை.

(109)

மாதத்தின் கிண முன்னோர்கள்
அபிக்கதைக் கொடுத்துச் சொல்லோன்
(அ) சிதமே மிகுந்து வந்து
இந்தையான் காஞ்சி சேர்த்தின்
சேமத உமைநான ஈந்து
வைத்திருந்தி கணையும் பலநோவாய்
செக மாகும் மறைவடி
அரம்பவைத்தி வயற்றி தொதிடவே.

(110)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
70 [illegible]

(111)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(112)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(113)

கொட்ட நெருப்பென் நடனத்தால்
அந்த உலையால் கொதித்தி
வெட்ட வெறுத் திட்டனை
உறுகிய தொகைக்குப் பணிந்தனர்
வெட்ட நெஞ்சை முகர்ந்தழுதி
நாசர் யேசு பட்டனிகள்
ஈட்ட கொண்டனக் கொடுதடனை
வெறிநீத்துப் பேர்க் கொம்பை.
(114)

பேர்க்க வின்னம் உவகமிக்கும்
மிக்க நிறை காலேனர் நீதில்
(71) பற்றுகள் பசிக்கும் பனையுடன்
பணைகளன் கொலைகள் பிறம்
நீர்க்கர் கடவு வேகங்ளியும்
நெருங்கிய வெள்ளடி கழுங்கால்
நீர்க்க வினோதியர் பொட்டு
வேதனை கொச்சி புழுக்கங்கள்.
(115)

அக்கம் வெடித்திப்பதி நின்னை
யடைய போட்டுக் கொழுத்தக்கல்
நக்கு உலை கடத்திடனை
சுத்தி சூழ்தை வெடுக்கனைசும்
போக்கும் உலை கொளித்தவாய்
வெல்வ உலை வெவ்வாதேர
கொக்க முடனை ஊட்டுதே
வெக்ஷை முனிவர் யம்பயலே.
(116)

அ3
3/1/02

இயல்சேர் நேலா திருவெண்ணி
இலைவங்கீச் சுரணை ஆலையம்
உயல்சேர் சுந்தர தொண்டைத்தோல்
(அ) சேர்ந்தோம் புடவை பஞ்சபாகம்
இயல்சேர் மட்டு இன்றமட்டு
இலைசேர தொண்டு முக்குஞ்சாய்
குயல்சேர் சுதிசேன் மூக்காய்
சாவரை சாய்த்தி செத்தியேமே.

(117)

துயர்தான் சேமிட்ட இன்னலா
சுக்கு ஆவ தவமுடன்
செயற்தான் இழுகாக் கொரி
உடக்கு சேவுமேடா தொண்டையாள்சேர்
நேயதான் நீந்தி வாமிச்சு
நாதனை கண்டாம் சுக்கிரிசேர்
மெய்த்தா இழவாய் சுக்குச்சுவையாய்
முயன்று நீக்கித் தொண்டாரே.

(118)

(72) கொண்டே இசேரழி புனலாற்
கூட்டுச் சாதித்தி புழுக்காத்தி
தண்டே நடனை திப்பாலயும்
தனை கூட்டுக் கொடுத்திமேல்
பண்டே நடக்கும் இனிமேனு
பதமேனை சுகவித்த நால்வரம்
கண்டே மணைய பெருகி மடவாய்
கூழ்தாய் மஞ்சு கண்டாமே.

(119)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
(அ) [illegible]

(120)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(121)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(122)

பக்கம் - 63

73 - வாத அரமுங் குலைப்புப் போம்
ஊட்டுச் சிந்தி தன்னாரி
சிதபங்கம் பாணை சிந்து
இருந்த அக்கு பற்படாகம்
போத வாடா தொடையானைப்
புனில் வாட்டெட்டென்றால்
பாதம் பர்ய வர்த்தனைப்
பார்த்தே கினைப் பருகுமே. 123

பார்த்து இவனை வேர்த்திளைத்து
பயந்தானிரு னாளயால் வாட்டங்
திருந்த பொன் தினையாற்கப்பு
இட்டெதிர் அவர்க் காட்டி
மருந்தால் பொன்னைக் குடம் போல
மசியப் பிசைந்து தேன் கலந்து
பரிந்தே நீதான் சித்ர வேதுப்
பணைந்தே யோகங் கொண்டுமே. 124.

அகரு சேர் வல்ல மருகிளைத்து
அணியாயபர நெல் பொன் திண்டுமே
அகரு சேர்த்து வேனி த் திக்கு
திப்பயராபு முருகினைந்து
முகந்தி மனை தாய் நீர் விட்டு
முலனையே காச்சி வெட்டொன்றாய்
சிகந்தா ளர்யக் குழித்தே நீ
சித்தி வெதப்பைக் கொண்டுமே. 125

73-அ

இருந்தாய் பொரியும் வாகைமுன்னை
திரைத்த பெரிய முன்றெருத்தி
வருந்தா நில்லா தாவணை வேர்
வளரா இத்தா மல்லா பேராமல்லா
அருந்தாத் புகழும் பாதிரைவேர்
கண்டங்கத்தரி வழுதிணைவேர்
பெருந்தா நன்னலோடு கோஷ்டம்
மிக்கயானையும் வேர்க்கொம்பே. 126

திப்பிலி யடனே யாவையெல்லாம்
சேரக்கூட்டி ஒப்பாத நிறையாய்
அப்பிலிரு நாளையை வாட்டே
யடரக் காட்டி வெட்டொன்றாய்
செப்பக் கேதீர் தனை யாற்றி
தேனர்கிடக்க கனிந்து வரும்
வெப்பினை யெல்லாம் முடல்தன்னை
வாட்டே யோடு வாங்கிக் காணே. 127

வாதபித்த சிலேற்றும குணம்:
பேரா திருமுகம் வைவெரும்
பெருங்கூர்த்தி யாக் கண்டாம்
சிறுமுடனு முடல் குளிரும்
சிறந்த வலமுந் தீர் வெளுக்கும்
நீரதிருதம் வாய் தன்னில்
நிருண்டாகச் செய்வாயாற்
நீரவெதுப்பக் கணைருவாளரும்
தியம் வெயாதியுந் தான் வேண்டும் 128

74-அ

வேண்டும் பலகால் கொட்டமை
மெய்யால் நோமஞ்சிரவாக்கு மிக
திரண்டு மயக்கத் தெளிவண்டாம்
தடைக்கிலக் கோல்க்குஞ் செய்கைகாகை
திண்டுலஞ் சுடையும் வாத பிலேஸ்மமும்
சிரமென் தனை யர்த்து கொண்டு
மீண்டு மீண்டு படிணி தான் வாருடு
செய்யும் படிக் கேளே = 129 =

தேனு முன்றா னாளாகில் கனாதேன்
~~கனாவேர்க் கொம்பு.~~
கொம்பு ற்கொளப்பயறு
~~கொளபயறு முருங்கம்~~
முருங் பேர்க் கிளைவ கொண்டு
முருக்கம் நீர்ப்படுப் பண்ணாடு
மேனு சென்றாக் கால்
நாடிக்கேநீர் நல் மருந்து
நீரூங் சிந்தில் மாதனை வேர்
செடி தாய் மேவியால் வேர் தோடே
130

தேடு மூத்திரக் காசு கிக்கு
சேர வொன்று முக்களஞ் சி
நீடு பெரவே யரண்டுப்பு
நீர்விட்டே வொன்றானால்
போடு திப்பிலி பொடியதனை
போட்டடங் கு கொண்டு மெய்யெல்லாம்
வாடும் வாத தேத்துமத்தால்
வந்த சுரமும் மாளுமே. 131.

75-அ

கண்டார் புகழுங் குருக்குலவேள்
கடுங்காய் தீர்த்த வோர் பிஞ்சு
கொண்டே மிஞ்சைப் பருவேர்
கொம்புடனே யாடாதோடையாண்வேர்
தின்டான் செய்ய மிளைக் கிழங்கு
தின்று பழுக்கம் பாளையுடன்
கொண்டோ ரொன்று காய்ச்சி
கொட்டு மடைச்சிக் கொள்வீரே. 132

கொன்றைப் புனல் காண்டுனைக் ~~கின்~~
குன்றோ போட்டுக் காய்ச்சியபின்
தென்றைப் புனல் கா.ஹுலக்காணால்
திப்பிலி இஞ்சுப்புடன் தேனும்
வான்றைம் பழையே கறதன் மேல்
உசிர்க்குடைப் பாயாமாகன்
யுன்னே காயம் வாத சிலேற்றுமத்தின்
சுரங்கள் போகும் உடல்வாட்டே : 133

(வாத சிலேற்றும சுர முற்றும்)

பித்தசுர குணம் :

செய்யும் பித்த சுரந் தன்னால்
திகழுங் குணங் கேளாவலதே
பெய்யுஞ் சிகரு நீர் அவைந்திடும்
பித்தந் திக்ஷ்ட நெஞ் காந்த
மெய்யும் வெதுப்பும் வாய்க் கசப்பும்
மிடறும் வாயும் புண்ணுண்டாம்
வேசக் கிளையுமலமுடனே
வேர்ந்த நாளும் சீ.சென்றதே.

134.

76 மந்திர் குலைவாய் முகிழ் கருக்கும்
வாழ்ந்தும் தண்ணீர் குளவந்து நுதார்த்
தெந்தா வண்ணம் வேண்டாத்
திருக்கத்தான் பத்து சிதமெண்க
வந்தாயத்தான் தோன்றியனான்
னன்றோ குடிநீரடைய சொல்வேன்
வாந்தால் வேர் மிக்க.
ஊதிமாந் தோங்கொளி வேர்கிட்டே 135

கூடுகித்தர் முட்டை சக்கு
கொண்டு நண்டு கினந்தாட்டப்
பட்டுந்தண்ணீர் தனைக்காட்டி
யாக்கி யாத்தி கிடத்தியென
வெட்டு பயனை பாயல்பாகு
யானேயே செய்வா யென்னெருந்தாள்
வெட்டு மிந்தப் படு செய்தார்
வெட்டானான் வொன்று செய்யே. 136

நின்று வல்லம் சேர்க்கொட்டு
உடனே திருநில் திருக்கர் முட்டு
தின்றும் பொரியம் பாதிரைசேர்
சிறைபோர் நண்டோ டொருதிரையாய்
கின்றுங் கையப் புடோல்க் கொத்துமல்லி
கிய்யாப்பயறு பயிரண்டு
பொன்று னால் திறுனக்காய்
பொர்க்கீரை தேன் குட்டிச்சம்பு கட்டே. 137

77 புகழுஞ் சிந்தில் பற்ப பாகம்
பசுஞ் சிந்தனை மணமிச்ச
திகழும் வேர்க் கொம்புரு~~வேலம்~~
வேரும் வேலி சிக்காமட்டுயுடன்
தகவே வெவ்வெண்ருகளைந்து
தண்ணீர் ண்ணீரு னால் வாட்டு
அகமாயனக் கரக்கு புக்கில்
சொல்லும் மித்ர சிரத்தானே. 138

தானே வேர்க் கொம்புருவேலி
தங்குமிலா மிச்சு தஞ்சோலம்
தானே முத்தக் காகடனே
காஞ்சொர் பருங்கம் பாணை கோவட்டம்
தேனே களைந்து சொன்னு னால்
சொம் வாட்டுனக் காய் கொடுத்திடவே
ஊனே யருகிட் மித்ர சிர~~த்தானே~~
உடனே களச்சல் மாற்றுமே. 139

மாறா மருதஞ் சித்தாமட்டு
வளர் பேர்ஞ்சு சிந்தனைமிட்
சேறா வேர்க் கொம்புருவேலி
பேய்ப்பீர்க்குடனே திப்பிலியும்
சேரா தேவதாரு முந்திரி
கைப்பளமுந் தாமரை வளையம்
கூறா மிதுமீச்சம் பூவும்
கூறும் படோசு மிளமிச்சே. 140

78. மிச்சமில்லா தோறென்று
வேண்டிக் கொண்டு யழுதாள்
அச்சமில்லா நீர் வாரா ததனைக்
காட்சித் தேன் கூட்டு
இச்சை கட்டுங் கர்க்கரையு
மிட்டுக் குழைத்தார் பித்திரம்
அச்சப் படவேண்டுமென்றே
அறைந்தார் முன் வராளைவரே. 141

ஆனையாச்சைப் பூவெட்டானை
யாக்கி படாகம் மாமஞ்சள்
கான மிகுந்த ன்னாள் கொ
நீர் கிடுங்கு வேர்க் கொம்பு
பான மிகுத்த முத்திமை கூ
பணங்காம்லா வணையுடன்
ஊன மிகுவே உனைக்கக்குக்
கொண் தோன்றே யென்று யோகுமே. 142

ஒதுந் தண்ணீர் நீருனாள்
உள்ளிட்டு நாக் காய்ச்சு காச்சியதின்
பாத்தி முனைப்பால் தான் வாட்டுட்
பருகல்ப் பித்தி ஆற்த் திருட்
ஒதும் பிலன் களைவு குறைந்து
மேனி நிறைவே குளிர மென்று
காது முனிவோர் ஈகுன் முன்வன்
குறிப்பு கண்டு காட்டினரே. 143

பித்த சுர குண முற்றும்.

~~மேற் பித்த சுரக் குணமுற்றும்.~~

-78. மந்த முக்கு அரக்குணம்:

முனஞ்சேர் மந்த முக்க அர
மிகுதான் செய்யுங் குணங் கேளீர்
திணந்தான் சற்றே யார்ந் திருக்கும்
சிக்கு மலமுங் கழியாது
கணந்தா னுடைய வெதுப்புந்
குடர்த்துக் கடுத்து வாவைசத்தி
மனந்தான் சலிக்க முன்குள
வயிறுங் கழியாவகைசெய்யும். 144.

செய்யுங் கடுக்காய்க் கொத்தமல்லி
சிவதையுடனே வேர்க் கொம்பு
ஐயம் கடுகு ரோகணியும்
நறுக்கிக் கட்டியாது குடிக்கில்
தொய்ய வயிறு கழியும் மண்
தோன்றும் பேய்ப்பீர்க் கொடி
உய்யுங் காஞ்சொறி திருநெக்கு
புகைந்த சுக்குணம் நிலவேம்பே. 145.

நிலந்தான் புகழு மதி மதுரம்
நெடுதா. மடா தோரணயன் வேர்
நலமே மிகுந்த பற்படகம்
நலமுந்திரிகைப் படரைக் கொக்கு
நெலந்தானுடன்னாளியலிட்டே
செய்யக் கனைக்க சுக்கியட்டு
வனந்தோர் குடிக்க மந்த சுரமோடுங்
கிடைகா மென்று சொல்லே. -146-

80. மூத்த சேஞ்யும அரக்குணைம்:

சொல்லும் மூத்த செஞ்யுமத்தின்:
அரத்தின் வகை கேடைல் குளிரும்
மெல்ல மேன் முச்அண்டாகும்
மெத்த வெதும்பு முகம் துண்டடம்
வல்ல னாது வரண்மருக்கும்
மயங்கு முடம்பு வைச்சுதமாம்
யல்ல துபு வெயரும் வேர்வை
யாவைதான் மாருமடற்க்கடற்க்கே. 147

அடர்ந்து மெய்புங் கிறுக்கடியும்
அடர்ந்து வாடமெயதி வேர்கும்
திடமாக தேகிறு கிணைகுவ ன்ருமிருளை
[illegible] சொல்பார்காரத் திண்கேளு
படிந்த சிக்கிக் கொத்தமல்லி
பைய நூக்கிச் சேவை திண்ணல்
திடஞ் சேர் முனையாய் கிட்டியதைத்
தண்ணீர் னால் தனில்க் காச்சே. 148

காட்சி யாக்கும் பொறுதிபொரி
கையோர்ப் போட்டுப் பின்னரக்கு
ஆச்சி மருந்து இப்படியே
வகையாய்க் காச்சி யெல்லாவடம்
கூச்சமறவே கொண்டபண்பு
குடிநீர் கொளின் கள்போலப்
பேச்சி முனையும் பிடிபோல
நடைய முமாமாகேகே. 149

86-அ உளங்கொள் சிந்தித் திரிபாலைபடன்
உடன் வெப்பாலை பர்சி மிக
குளஞ்சேர் கிளநீர் கிளங்குடனே
கூடவோர் கிறைதான் கூட்டி
துலங்க வழுத்து நீர் விட்டு
அவர வெர்த்தெட்டொன்றாக்கி
கணங்கிதான் காவி முகமுலையா
மேட்டாளாலங்கிவை கொள்ளே. 150

மறைதான் கொண்ட மன்னதற்கு
யரண்டாங் கிறைதீரடவது கேள்
முதி வெம்பதிணல்ப் பட்டைபுடோல்
முற்றுஞ் சிந்தண மிகுவேலி
மதுவாங் தளனாங் திணல்வளையம்
வாகுவண் பாலை பர்சிதிக்கு
கிதுவாரநெல்லி குருதான்றி
கருகு ரோகிணியுங் கிழதுகொள்ளே. 151

கிடைதாந் தேவதாரமுத்தக்
காசொடமவா மிச்செருகிளஞ்சிரய்
வழிநீர் முளாள் மலிட்டு
வத்தவெர்த்தி ட்டுகைகாக்கில்
படிகாசிடை தான் மேல்வாதிஸ்ப்
பருகங் கிதுகிவ் பின்றுமெரு
குடிநீரடவ கேள் சிக்குக்
கொத்தமல்லி கொண்டமுதே. 152

அ-ஆ கோவட்டமல்லா வெப்பலரு
கொழுதாங்கிந்தில் மாமக்கள்
வாட்டமல்லாத் தீர்பாலை
வளா தன்றுடனே அதிமதுரம்
காட்டுச் சிறுகாஞ் சொரியடன்
கையம்பர வெதிரு கனைஞ்சி
யிட்டுக் காச்சி யெட்டொன்றாக்கி
யதனை மருந்து மொழுன்னாளே. -153-

ஒன்றாகத் தேனரு கனைஞ்சி
உடனே குடிதின்னமுங் கேள்
குன்றாக் கொணுக் கிளைஞ்சு கோவட்ட
கொன்னைப் பனத் தொழுவாமிச்சு
கண்ட படவிக் கிச்சொலட
காட்டு மாமஞ்சள்த் தேனுடனே
நன்றாக் கரண்டு கனைஞ்சி தண்ணீர்
நலிவொன்றை தெண்பருகே. 154

பருக்கு வெப்பாலையாணர்சி
பாதான் வேர்க் கொம்பருவேலி
நூக்குநே தான்றி நெல்லி
நல்லமுத்துக் காசிப் போல்.
குருக்கு மபோதிலாமிச்சி
கனைஞ்சாய் திருத்திருஞ் கிருணாள்.
இருக்குப் புனைவெட்டொன்றாக்கி
குடிகொன் பொழுயாவினைவ யருக்கே.

155

82.அ அருந்துந் தீந்தி வேர்பாளை
அன்னதாமுத்தக் காசி போடல்
தெதிருக் கிரு காங் கோள் மதரம்
தேவ தாரம் நன்னாரி
வருந்து மட்டி திப்பலி கிணைஞ்சாய்
வாங்கி யருணாவப் புனைவிட்
பொருந்தும் படியே யட்டைமன்றுக்கி
போதக் காச்சிப் புகுந்தருந்தே. 156

பகுந்த நீரைத் தாண் விழத்துப்
பொழுபோங் கிண்டு சக்கரையை
மகிந்திடாமல் சற்றேமேல்வைத்துக்
வைக்கிடப்பை யாமாகில்
உகந்து தீராப் பித்த கபவாதத்தின்
வேக முன்ன தெல்லாம்
அகந்தை மாள நடுநடுங்கி
யகன்று போமென் றுரைத்தனரே. 157
பித்த சிலேற்றும சாமுற்றும்.

— உ —

பித்த வதிசார குணம்:

மாறும் பித்த வதிசாரம்
வருந்தும் குணத்தைக் கேளுமின்க
கூறுங் கிள்ளே பலவாதமாய்
குணையும் வயறுங் கிளய மிக
வீடும் வயத்தில் நடு வெறுதாழ
வேண்டா குணர்வ வயறதைக்கு
முருந் தண்ணீர் வேண்டு
மருந்திப் படகுணைசொன்றோ வச்சேறும். 158

-83- வெச்சென்றுக்கு மந்தாப் புண்டாம்
மிகப்பொருந் தலைவாடநிரந்துவரும்
மச்சந் தரு கண்ணாமிக்கும்.
காஞ்சுட நிரைட்டு தெல்வன்
மெச்சக் கொட்ட மதிவாடையடம்
வேம்பவால்ல மிலாமிச்சம்
பத்தென்றாவரு மாவாந்தொல்ப்
படாகிமத்திப் பட்டடையுமே. 159.

பட்டடைக் காக வொவ்வொன்று
பதமிக்கிளஞ்சாய் நிறுத்திலே
உட்டிநி கிருளாளப் புலைதான்
மிவம் வத்தி யனைக்கானால்
தொட்டங் கருந்திலதுசாரந்
திளைய மெணவெ தொல்புவயால்
கிட்டங் குரவெ மாமுனைவர்
கருதியனைந்தார் காதலிகே. 160

கொரந் முத்துக் காசடனே
கமரஞ் கொலிட்டம் நன்னாள்
பூரா ருக் சொயடனே
தேவதாரம் பர்ப்படாகம்
நிரார் நன்னந் தனல்வளையம்
நிகிர்ந்த வேர்க் கொம்படனே
பாரார் படுங்கம் பாணயடன்
சிமோதகமுந் தெருகவே

2

84. தேருந் தேச வெறொன்று
திருக்கத் தினைஞ்சாய் நிருத்தத்திலே
யோடும் புனல் தாண்டுனாளி
புடனை றாட்டு புனக்காக்கில்
போடும் பதி புயத்திவாடையம்
பொழுதிருடுத்தும் பித்திரம்
வாடும் பித்த மதிசாரம்
மயங்கியோடு மங்கையளே - 161

மங்கைபால் னாள் விருனாளி
பதிவான் பால் வளர்ள நீர்துனைள்
எண்ணை னாள் வேங்கைக்
கொடும் பிடிங்கிவேர்
சித்திர மட்புவேர் தேவாயார்
முத்திக்கா சோடிடுவேலி
ஓலா முச்சி சிங்கை பேரன்னைார்
யமுக்கிர வாய்த்த சிடுப்பை
னாகப்பூ சிந்தனை மகன் கொண்டம்
திங்கள் னிச் சடை முதயொன்றான்
தெய்ம மருந்து சிந்திக் கெங்கேன்று
மென்று மனங் கொண்டு கொள்ளேன்.
162

84.அ

கொன்றை மதி மதுரம் கச்சோலங்
செவ்வள்ளிக் கொடி யேலம்
நாகண வெற்கொம் பொடியலவங்கம்
ஊன்றை மாமரமஞ்சளுடன்.
தேவதாரம் முக்கு.
கோவை வேணீரு களஞ்சி
வேர்க் கொம்பு களஞ்சி
மெல்ல வரைத்துக் கரைத்துப்
பதந்தனில் வடித்து
மேசம் வார்த்திடவே
தின்னந்தா பசார் பித்தம் வாதகரந்
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
திணந்து போமென்றுரைத் தோமே. 163

பித்த வதிசார குணமுற்றும்.

உ

வாத பித்த சுர குணம்:

திணந்த வாத பித்த சுரத்தின்
குணங்கேள் உடலுளையும்
பணந்தே சிதல வாய்வதுவம்
பாங்காய் வருவது மாயர்க்கும்
திணந்து மதாரங் களையமுல்
தாதை வத்தி முகம் வேர்க்கும்
திணந்து வாடாமல் முகவெதும்பந்
தந்தரங் கிண்ணற்க் கூறாரென்றும். 164.

85. இலமோ துன்றச் சிறுகொண்மூக் கிடும்
சிறுகாலே வாய்த்திக்கும்
பலகாசும் வாய்க்கச் சிறக்கும்
படரு முன்னை யுள தாகும்
நலமீ தல்குவ் பரிகாரம்
தண்ணீரடைவு அத்தனைப் புகலில்
தாரவலயார் வேர்க்கொம்பு
பாரு கிணைக்கி தெருக்கவே. 165

தேரும் பொன்யுஞ் சிறுபயரும்
தேவதார மக்காஞ்சி
போரு புதிய வாருணான்
பனைல்க் காச்சினால் செய்து
நாரும் பனைப் படியேயனை
னானுங் காச்சிக் கொடுத் ததிப்பனை
கோருங் கபமே பொல் முனையாய்
கெதிரடைவு இருமனமே. 166

இருஞ் சித்தி யருகிளைஞ்சி
கொத்தமல்லி முத்தக்காசி
தேரும் வேக் கொம்பருகிளைஞ்சி
தேவதார மருகிளைஞ்சி
யுரு...னைவுங் கிருணான்
யன்னடம் நாக் கொயனைக் காட்சி
நிரும் படி திப்பலிப் பொடியை
நியாட்டருந்து தெறிப்படியே. 167

பக்கம் : 79.

87. யாரண்டாங் கடை நிரட ~~வது கோகை~~
வது கோகைத் திர்பானை
சென்று குத வானிலாணமச்ச
சிவப்பெர்க் கிரம் போறொன்று
பரிந்தே பகளைச்ச கருணாலநிர்
புகட்டி யுழக்கைக்கி யுசியாகும்
கொற்றிய புத்தெ தடனை
இடி நிடைன் கலந்தெ. (168)

(87அ) வதை பக்க கூட இனைம் முக்கம்.
உடயல் தெனைஞக் திரபகுபக்
சுரிய இனைத்தைக் தெரு
மிளிநிடமுக் எனல்பொல் கொயந்திடமெத்
திமைபு கூரப கூபமாகும்
கடிந்தெ கைகல் வயமாறிக்கும்
கடிக்கும் பலவயிடம் பறிக்கும்
கூடந்து புரணும் எழுந்திரிக்கும்
திளர்ந்த நேயும் வராணயமமெ. 169

வரணெந் வகரெதான் மேம
வடவை கூபாமல எயிக்கும்
புரணும் பக்கந் தலைகைக்கு
பொதவ யாகுமோர்ச்சை புண்டாம்
இரணிய கனமாயக்கெ புனைக்கும்
செய்யும் வானை பலசுமாய்
திரளும் . . . . முகள்நீர்
பூவைய பொட்டணமாய் கடமை. 170

கட்டிலே பன்னீர் கலசங்கள்
திக்குஞ் சந்தனங் கஸ்தூரம்
பொட்டணங் கட்டிடட்டன முகத்திருக்கவே
பொருக்குத் தவனம் பத்தும்போம்
மொட்டு கமழ்நீர் கலசங்கள்
புடவை சாந்து புன்னிகும்
பட்டுப் பொதியுஞ் சிமிழ்முடும்
பஞ்சை கற்புடன் கூடே.

171.

கூடி யுதைக்குக் கொய்து பன்னி
திரிந்த கேசதேசங்களில் வார்த்தாமே
88அ திரைமுன் கவர்ந்தனை வைத்து
உகந்த தெருநீர் முகத்திலே
கோடி நின்ற பத்தமுன்
செய்ய உழவை பாதகம்
வாடி யாடுக்கும் படியுடனே
வந்தித்துத் தவசகம் போலே.

172

போலே வைகல் முத்தேடி
புகட்டி கமழ வைப்பனிக்கு
ஆடுமே விளாநிதனைச் சிவாத்
தெளிய சுத்தியது கன்னில்
பூமேனிய அரசர் மெல்லம்
புகழ் மிகுதி யாதி தன்னை
காமேனிய காலத்தில் இருவர்
தொக்கத் தேக்கர் கொடுக்கிறதே.

173.

20/12

குடு நிகம்ப பாவி

89 ஒவ்வொரு நிறைக் குடுநிறை
உருவே தீர விடுக்கினிலே
உளார் சந்தனக் கீரைத் தாவி
மெய்போற் புகழ் காக்கிற வேதி
புடுகின் நேரமோசியினை காத்திக்
கொடு நீரைமயங்கி புழுவை
தாயினைக்கு பாணைவரத தீருமே.
174.

காப்பருவம் முற்றும்.

<u>கன்னி வாத தாதுணை</u>

உடல்கள் கன்னி வாத
தாக்குடனே குறைத்த புறத்திடுகில்
படர் நோயாந் தலை நோயாம்
பித்தம் பிடிமன் தாமரைகடும்
சடலம் புண்போல் நோயாகும்
தண்ணீர்த் தாக முன்னாகும்
தடம்போல் வாயுங் கசப்பாகும்
மிகவும் வெதும்ப புழுவையுண்டே.
175.

89அ உண்டான கழிச்சல் நோயாகும்
மேகம் பிதற்று வாதநோய்
உண்டே புண்ணான குறுகுறுக்கு
பிடுநோய் நாக்கு புண்ணாகும்
கண்டே மொழியானை காக்கத் திடத்தால்
கன்னிப் பரிகாரந் தான் செய்யாள்
கண்டே வழங்கும் தனபதிதான்
கழிக்க புகை செய்திடுமே.
176.

89.அ காசிய பொன்னாங்காண் சமலம்:

பேசவோ மாசம் பூவடம்
பெருங்கள நீல வேகு
தேகா தெரியுங் கிருபயறுதன்னுடன்
ஆவினா நீலமாவே கிட்டிடுமே. 177

கிட்டியே கொத்தி மல்லி
கலவாய மனைவியோடே
பொட்டுவ சுத்தி நேரகப்
பொரித்து தோர் பதமானால்
பிட்டு வெண்ணை
போட்டாங் கதில்த் தண்ணீருடை
ஏறயாற் றாக்கிக்
கிரட்டுப் பற்ப் படாக்குத் தன்னைக்
கரைத்து நீ குடித்திடாயே. 178

குடித்த போது கொடிய சிரத்துடன்
படைத்த தாகம் வெருகு முளையும்
திடத்த தன்னைத் திவனுமார்க்கும்
வடித்த கிரை வகையான்றொன்றுமே. 179

90. கொண்டபின் வேலாந் தொலைக்
குருகவே யடித்து நீரின்
மண்டவே கரைத்துக் காச்சி
வற்றினா லொன்று தானால்
திண்டிட மதுர மெல்லாந்
தயங்கி வேர்க் கொம்புத்துப்பு
கிண்டிடுங் கொற்ற மல்லி
மிளகுடன் கடுக்காய் கூட்டே. 180

கூட்டியோர [struck out] நிறையாய்க் கொண்டு
குலாவிய புளியந் தொலி
நீட்டிய சாத்தினா லேயாவை
யரைத் தெண் முன்னாய்ந்து
காட்டிய கசாயக் கூட்டுக்
காய்ச்சியே திரண்ட வாறே
மீட்டு நீ குளவை நாவின்
வரை உடைடக்கிக் கொள்ளே. 181

அடக்குஞ் சிலேற்றுமங்கள் பித்த
அடர்ந்து நெஞ் சிறையப
நடக்கி னாவரட் சி தெண்ணிந்
நாகமு மிவைகள் நீங்கும்
மடக்கியே அரிசி தின்னை
வருத்துப் பின்னல் வேர்சிக்குச்
சிடக்கெனு நீதான் சேனை
தனசூரக் கட்டிக் காச்சே. 182

90-அ காச்சியே கொஞ்துப் பின்னை.
கருது னாளொரு சென்றால்
நொச்சியே நெண்டு நேரம்
சிவந்து பட்டணி தான் வாட்டு
தீச்சிறுங் சின்னவாதம்
செஞ்சிரந் தீரும் வண்ணம்
மூச்சிரக் குறைக்க காட்சி
முற்குறை நீர் கிணாயே - :183-

நீர் செருசிக்கா மட்டு
சிறுகாங் சோள் நண்ணாரி
நெடுதான பேரா மட்டு
நிலத்தி வை தனில் வெறுந்
காந சேதி முத்துக்காசி
வேர்க் கொம்பு சிந்தில்
திண்டோ நொன்று கனைஞ்சாய்த்
தனத்தினியே கொண்டுடித்து
வாதந் திடேவை நொல்லே வை
யாரண்டாங் குடிநிதி யுமிக்கடை
யாடை .... வே.
:184

101-அ

பாதிவிரை அவிர் நொச்சி
பழங்கொடு வேலி வேழம்
காதிய கருச்சான் அக்கு
காஞ்சொரி வேழங் கிடப்ப
நீதி சேர் பெய்ப் புடோறும்
நிரையெதிக்கக் காட்சிக்கொண்டால்
வாதிடந் தகதிர்கம்
வந்திட மாரிப் போமே. 185.

உ

107. அகத்தியர் முன்னூற்றிரண்டு :-

பூதலத்தில் தென்பொதிகை தன்னில் வாழும்
பூரணமே யென்குருவே சிவமயமே அய்யா
மாதிவத்தில் அஷ்டசித்தி யெட்டும் பெற்று
வர்கையினால் வயாத்திய நூல் வகையாய்ச் சொன் -னேன்
போதகத்தின் முகத்தானைக் கிடைக்கொட்டானைப்
புகழ்கதியால் இருந்தானை புதல்வன் றன்னைச்
சாதகமாய் மனையடங்கி அரிவாக் கூட
தற்பரனாய் நின்ற கணபதியே காப்பு.

-1-

கணபதியென நினைத்தாலே திடமுங் கோணாத்
திரையடங்கிப் பேரப்பானை கடவமாக்கச்
கணபதியே குண்டலியாய்க் கண்டு தேர்
கனிவினைந்து வாயுவந்தப் பரிவட்டத்தாலே
கணபதியே யெப்பொறுப்பும் ஆண் பெண்ணா கி
னகையிலே கொன்னா வாந்து வேறு னாதமாகிக்
கணபதியை பெற்றெடுத்த வாந்து தன்னில்
கிலருகின்ற குருசியாய் கொறுவி கோளே.

-2-

கோணப்பா பரிவட்ட மொட்டிரைடு
கிலந்து தப்பா பூரணந்தான் கண்டத்தோடே
தோணப்பா இடைகளைக் கேள் தோடசீகமேபாயும்
சிகமாகிப் பின்னைக்கு பண்ணிரண்டுடையாம்
பேணப்பா வாதிவட்ட குறையானை லெ
பெண்ணோடே பஞ்சினைவ்கே சேரும்போதும்
உணப்பா இணைவுங் கொண்டு யாந்நறுத்தன்மம்
உத்தமனே யதிலிப்போது மனைக்கோனே.

-3-

108. தானென்ற சிவையே தொண்ணூத்தாறு
தத்துவமா மவர்களுக்குப் பஞ்ச கர்த்தான்
தானென்ற கொண்டனைத்து மதிசமாம்வாய்ச்சு
சாதகமாய் முருண்டு உட கருதண்டபத்தான்
தானென்றே நின்றவிடம் வாதம் பித்தம்
சார்ந்த சிலேற்றுமத்தோடுமென்றனைவே
தானென்ற வயாதி யெல்லாம் வளருமப்பா
சடலமெல்லாம் ஜை... ட்ட கூடுதானே.
·4·

கூடுகட்டிக் கெயருந்த கும்பமேகேள்
கொள்ளையாட்டார் கர்ப்பமென்னும் கூராய்த்-
-திண்ண.
நாடுமப்போ தொண்டுறவே நெந்து வேராய்
நடைகொடுக்க மாட்டாமல் கர்ப்பந்தன்னால்
நாடுமப்போத் சிவயோகம் செய்ய வேணும்
தெளிவாக வாதசித்தி காணவேணும்
அடுமப் போக காயசித்தி பண்ணும் போது
யதற்கு முன்னே யபமிருந்து திட்டிமோனே.
·5·

திட்டினேன் பதற்குக் காப்பாங் கேளு
சாதகமாய்க் காய்ந்த மது பலந்தானஞ்சு
தேட்டிரதோர் வெண்ணையது பலந்தானொன்று
திருமான காரமது பலந்தானொன்று
நேட்டிரேன் சாரமது பலந்தானொன்று
உத்தமனே தானகந்தான் பலந்தானொன்று
பட்டிடவே பூணீறு கிளிஞ்சியொன்று
பாங்காக யெருக்கம்பால்வென் கருசம்பாரே.
·6·

103. வார்த்து வைக்கச் செயமாகுஞ் செந்தூரமிட்டு
மாட்டுவாய் பதினொன்றே மருந்துங் கூட்டி
சேர்த்து நீ யரைத்திடுவாய் ரெண்டு சாமம்
திரமாகப் பிண்டந்தனை வில்லை செய்து
போற்றுவா யரவெயிலே யுலர்ந்த பின்பு
புகனை முசியாலே மூட்டு மூடி
சாற்றுவாய் மேலோடு கொண்டு மூடி
கைகளையாய்ச் சீலைமண்ணுங் கனக்கச் செய்யே
8

செய்யப்பா உலைமுகத்தில் துருத்தி கொண்டு
திரமாக ஊதிவிடு குக்கை யெழும்பும்
பய்யவே யெடுத்ததனை யாற வைத்து
பாங்காகப் பின்பொருக்கால் ஜெக... து
மெய்யப்பா பிண்டந்தனைக் குகையில் வைத்து
வாங்கவே பின்னொருக்கால் நன்றாய் ஊது
அய்யப்பா காந்தமது சீய... போல நிற்கும்
மாகாத காந்தசித்து அருமைதானே.
9.

அருமையென்ற காந்தத்துக்கு யொருகுகையில்
அப்பனே மூன்றுதிரம் மங்கை ஊது வைத்து
பெருமையென்ற காந்தமது சித்தாய்ப் போனால்
பேச்சேது சித்தமொரு பஸ்பந்தாக்கி
கருமையென்ற காந்தமது சோதிச்சோர்க்கு
திருவளநீ வீரமோடு காதுங் கூட்டி
உருமையென்ற சாரமுடன் பூநாகச் சாற்றிலாட்டி
புலர்த்துவாய் பணம்போலே வில்லைசெய்தே.
10.

110-அ வல்லைசெய்த மருந்தெல்லாஞ் சிமிழைக்கொண்டு
பிரியதோர் காந்தத்து உருகும்போது
சொல்லுவேன் ரசத்துக்கு சிமிழைத்தாக்கு
திடமாகி செவ்வானாய்க் கொடுக்க வாங்கு
மல்லவே சிமிழைத் தாக்கிப் பின்பு
அப்பனே யோடு கொண்டு மூடிக்கொண்டு
வல்லதொரு குகையதனில் நன்றாய்ப் பூத்து
மகத்தான காந்தமது வங்கத்தாலே.

11

தானென்ற காந்தமது பியமாகச்
சாவத்தி ஸ்ரீமே எல்லாம் படித்தாலும்
உண்மையென்றே ஞானென்ற துறவுத்தான்
வெளியாய்ப் போட்டேன் இட்டாதே -
கள்ளரென்று பின்னைக் கொல்லாட்
ஆளென்று பியமதை பதனம் பண்ணு
உண்மையாய்த் திறனுடைய யதனுக்குள்ளே
குவெனென்ற அப்பொடு தான் பலத்தானந்த
வென்னையோடு தானகுமக்குத்தான் கிட்டே

12

கேட்டுவாய் சிரமேரு காந்தந்தன்னை
குறிப்பாக வணக்கிவொரு பலமுங் கிட்டி
நெட்டுவாய் புணரு காந்த வொன்று
முந்தியதோர் வெண்கருவான் நீராளாட்டு
மாட்டுவாய் யருசிரம மணைத்த பின்பு
வளமாக வல்லை செய்து ரவாய்ப் போட்டு
நாட்டுவாய் புலர்ந்த பின்பு மூடிக்கொள்வாய்
நலமாக வைத்ததனைக் குகைவாய் மூடே.

13

111-ஆ ஓடப்பா யோடுகொண்டு தினைசெய்து
முன்போலே யுந்தி யெடுவெண்ணங்காய் திங்கள்
தேடப்பா முன்போலே சோதித்தேது
சுகமெல்லாம் பெரும்பிணைகுபியர் காணாய்
ஆடப்பா யாது நடுச் சித்ராட்டு
ஆகாகா காந்தமது கூடிச் சினால்
ஊடப்பா பௌத்துத்தா மாறலிலே யேது
முத்திக்கு அமைய சித்தா மறைத்திட்டாரே - 14

சித்தி சக்கரம்:
ஆச்சப்பா சித்தியட சிக்கரையானை இல
ஆச்சரிய மந்த்ர சிரஞ் சொரூபமில்லை
பேச்சப்பா நாடிகளில் தோசமில்லை
பிரபலமாய் தேகமெல்லாம் ஊர்ஜிதங்கள்
வாச்சப்பா வயத்தியத்தில் சிக்கரையைச் சொல்வார்
வாய்பேசி சொரூபத்தின் தான்வணங்கிக் கேளே 15

வணங்கியே நீ கேளு புலத்தியனே அய்யா
மாறாட்டமில்லாமல் சக்கரையைச் சொல்வேன்
இணங்கியே போகாமல் பாருந்தீண்டாதக்க
கொண்டுவந்து வயாது எட்டிக்காய்ந்து பின்பு
பிணங்கியே போகாமல் இடித்துத்தூளாய்
பலமாக வடிகொண்டு சுரணித்து
மனம்போலே பொட்டிப்படி தானைக்குள்ளே
வாசமாய் போறு பழு கிவந்தை வாரே - 16

[signature]

112-அ

வார்த்திடுவாய் மதனோன் இருந்துப் போட்டு
மடைப்படிய முன்போலே சேர்த்துவிட்டு
கோர்த்திடுவாய் அப்படியே பரத்துவைத்தும்
ஒராகச் செய்த பின்பு சொல்லக் கேளு
பார்த்திடுவாய் பிளந்து ரெண்டு காடிக்குள்ளே
பாச்சரு பதினாறுக் கொண்டேவாரு
சேர்த்திடுவாய் முன்போலே இருந்துப்போடு
திடமாக மடைப்படி தான் செப்பக் கேளே - 16

புளித்த்தியனை
கோவைப்பா சிந்தியபட கைப்பு[struck].
கேட்டதில்லைச் சித்தர்கள் லோகத்து செய்வார்கள்
அப்பா வாயாவிட்டால் அண்ட வரை மட்டும்
ஆகாகைப்பென்றால் வேப்பங்காயிட்டோ
வாளப்பா வயத்தியத்தில் கோயான் சொன்னேன்
வாதியர்கள் யாரைத்து மார்க்கமப்பா
அப்பா அவன் மோர் படிதாருக்குள்ளே
அப்பனே காலப்படி தான் பாச்சிறுட்டே - 17

பாச்சருவாட்டம் பின்பு நெடும்படியாடும் பொடிக்கு
[struck] பாங்காக கரைத்து வைத்து மருந்தோடு சேர்
பாச்சிறு வாட்டடோ நிறுத்துப் போட்டு
பாரதன் பால் பழக்கிறுப் பொடிபடிதானிட்டு
யாச்சித நல்ல வசீகரனைச் சின்ன கேளு
வெண்ணை தெளிவே நாரப்படி தான் தள்ளிப் போடு
திணைச் சுத்தப்பா நவாதன்னே பயற்ந்த பின்பு
திண்ணப் புழுதிக் கரையாகும் மருந்து காணே - 18

113-அ கூணப்பா இப்படித்தான் சிக்கலையைச் சொல்வார்
கைகண்ட சித்தரென்றால் பின்னைக்கிச் சொல்வார்
வீணப்பா மற்றுசொல்வாக்கிக் கலையேயல்ல
மீறுகின்ற கைப்பதனை அடக்கமாட்டார்
தோணப்பா சிக்கலையை வாயல்ப்போட
சுருக்கடா அரத்தியண்ட சிரமெல்லாம்போம்
தேணப்பா வாதிரோடே மருந்து கூட்டப்
புகிந்தவேன் புலத்தியனே கேளு கேளு

19

கேளப்பா திரிகடுகு மதுரம் யோமம்
கொடியான வாய்விளங்கம் கூ.ருக்கு மூலம்
கேளப்பா கற்பூரம் ~~[illegible]~~
கிருமையுடன் சிரகம் கொரோசனை கிரந்தி
கேளப்பா சாதிக்காய் பத்திரி கிராம்பு
கொடியாக வகையொன்று பலந்தானொன்று
கேளப்பா யானைவகுப்பாய்ச் சூரணித்து
கிருமையுடன் சொல்லக் கேள் கூவாளத்தின் பூவே

20

பூவதனை நிழலுக்கிச் சூரணித்துப்
பூட்டடா சுமைக்குத் தினகிரியாய்வில் ~~[illegible]~~
பூவதனைச் சேர்த்துச் சூரணத்தான்
புகைபுரா சிக்கலைக்கிராசுக் கொன்றாய்
பூவதனைக் கலந்து கொண்டு பதனம்பண்ணு
பலவாவு மேகமெல்லாம் பறந்து போகும்
ஆவரா நேசியமாய்ச் சொல்லக் கேளு
அப்பனை தானை வாகுக்கு சிரவொங்கே.

21.

115 வாங்கியே படியளந்து புதுச் சீட்டிக்குள்
வாரப்பா யாளிறு படிதா னளந்து
தேங்கியே நெண்மொன்றாய்க் கிராயக்செய்ய
செப்பு வேன்குருவாக்கி பலந்தானென்று
நிங்கியே சிறு படக்கிரால் பலந்தானென்று
உத்தமனே யகதியது பலந்தானென்று
காங்கியே னன்னாரி வேர் பலந்தானென்று
சீதகமாய் வெலமது பலந்தானென்று.

22

நென்றாக அதுவெல்லாம் இடித்துப் போட்டு
யொருபடியாய்க் குருகின பின்னதிலே சேர்த்து
நன்றான சீனி பலம் நாலு போடு
நசபாகம் வருநேரந் தன்னிலேதான்
வென்றதொரு அமுர்த சஞ்சீவி தன்னை
மேவயனைப் படியளந்து அதிலே போடு
குன்றான அவன் நெய்பல கால்தான் வாரு
கிலங்காதே நெய்பாகி தேனைக் கூட்டே

23

கூட்டினபின் மெழுகுபதந் தன்னிலேதான்
கூராகப் பிங்காளில் வளித்து வைப்பாய்
வெட்டினேன் தேகத்து நோய்கள்கெல்லாம்
வாடைய மிட்டு வாடைய மிட்டுச் சொல்லுதேதான்
அட்டியாய்ச் சொல்வதற்கு அமுர்த லேகியம்
அப்பனே ஆருக்குஞ் சொல்லவல்லை
மட்டில்லா வயர்த்தியந்தான் சரவத்திரிஞ் சொன்னேன்
மார்க்கமில்லை சிடுக்கீர்த்தித்துக் கொள்வாய்வாரே.

24

-114- இவ்வாறே வேகியத்தில் கொஞ்சி தாக்கி
உத்தமனே அப்பாக செந்தூரத்தை
செவ்வாகக் குன்றியாட திரமாய்க்கொள்ளு
தேகத்தில் மேகசுரம் மேகவெட்டை
கவ்வாத அஸ்திசுரம் வெட்டை போகும்
குபாலத்தில் வெட்டை சுரங் கிட்டப்போகும்
அவ்வகை ... பத்துனாள்கொள்ளும்போது
மெய்யாறும் வெல்லாது ...... தானே.

25.

சொல்லவே சொல்லுகிறேன் தசாசி தன்னை
.... சாறு படி யொன்று வாங்கி
அன்னவே பனை வெல்லம் பல......
அதிலிட்டு போகு போலக் காய்ச்சி காய்ச்சி
தின்னவே திரி கரு .... நிமம்
சுருக்காக கார் போக வர்தி கொந்தி
பன்னவே .... யட பட்டை யோடு
வாய்வானங் கோட்ட மெருவகைய
- கொன்றே

26

வகையொன்று பலவேதமாக வாங்கி
வாகாகச் சூரணித்துப் புதைக்கின்றது
தகையாதே நறு நெய் படிகால் தான் வாட்டு
சீரமுள்ள தேன் ... மக்கிப் பார்த்திட்டுப்படி
தகையாக மெழுகு பதந் தன்னிலே தான்
தோணவே வைப்பாய்ப் பிங் காறுள்ளே
பகையான நோய் கனலும் பதினெண்ணாக
பறக்கட்டோ லேகியங்கள் பாத்திக்குட்டம்
அகத்தியர் பாதார்வங்கமேகிக். அதிகவாத்திரம் - முன்னே
254 - பாதமேகிகி - பாமேல்பா திணை கெப்பயம். -26-

118-க பண்டிதம், அகஸ்த்தியர் லட்சண சிரவாகடம்:-

கண்பார்த்து கைபார்த்து முகத்தைப் பார்த்து
கண்டிதமாய்ப் பண்டிதத்தைக் கருவாய்ப் பாரு
வண்பார்த்து மேனிமாய்த் திரங்கநாவொன்று
மெய்ப்படாதப்பா கேள்வாருது கட்டும்
பண்பார்த்துப் படித்ததனால் வருவதேது
பாரினங்காய்த் தீர்ந்தாக்கால் வயாதியனேமோ
பெண்பார்த்து மோகமுற்ற பித்தரைப் போலப்
பிலக்கவே வயாதியத்தைப் பேணிப் பாரே. -1-

தேடுமே பெண் மேலே மோகமப்பா
தெளிந்து கொண்டு மயக்கத்தில் சிக்க-வேண்டாம்
யோடுமே சிலேற்பனந்தான் கிலேசமைக்கி
முகத்தின் வாயு வெல்லா முற்றியான்கீழ்ச்
சீடுமே யுடம்பெல்லாம் நொந்து தானும்
தியங்கியே சிலேற்பனந்தான் தன்மையாலே
வீடுமே மயங்கிக் கெட்டு உடம்பு சோர்ந்து
வாசம் போலே வாதமுறப் பற்றிதானே -2-

சீர் பெருவாகடத்தின் ~~தெளிந்து~~.
தெளிந்திட நைந்த நாடி
யேர் பெருஞ் சிரங் கின்னில்
யங்குமக் கனத்தைக் தீரு
பேர்பெறு வாத பித்த
சிலேற்பன மித்தங் கீர்
கீர் பெருந் தீர்த்து உன்னை
கண் பதி வணக்கஞ் செய்வார். 3.

119. அருவையர் கிடது பாகம்
~~பார்த்தி~~
அடுகிய பருசுர கெல்லாம்
பரிவுரு வனது பாகம்
பார்த்து நீ யறைப்பாய் நன்றாய்
தெரிய நரா நலகள் முன்றில்
இவேர்முமம் பித்த வாதம்
வராவயே கிடந் நடக்கில்
வரைந்தை வடும்பிச் சொல்லே. 4

சொல்லிய வாத நாடி
திலங்கிய திவணா யானை
மல்லிணல்க் கைத்தை கிடை
மயனோடு பாம்போடோனை
வல்லசேர் பித்த மான
மட்டையமயன் போலய்யம்
நல்ல மீன் கொத்த கோல
ணாவப் பிரா அரும்பிஜக்கு. 5

அன்னமே கோள் யொன்று
ஜரும் பெண்ண டைக்கும் வரதம்
பின்னை குயிரி மையட்டை
டெருகவே டைக்கிப்பித்தம்
சொன்ன மா.பட நல்லா னே
அத்திய தவணை பாம்பு
முன்னமே அய்யனொன்று
மொனிந் தனர் முன்னோமாமே. 6

119-அ

முன்கையால் நாடி பார்க்கில்
முறைமையாய் மூன்று தெள்ள
நன்கு சேர் இவைப்பு போல
பச்சையான் நிறமதாக
முந்திய மாத்திரை தான்
முறைமையாய்த் துடிக்குமாகில்
அந்தியம் வெதுப்புமாகில்
அய்யமுன் படுவேயாகும் - 7.

மூன்று விரலினை வைக்கிட
முன் இவர் தான் முண்டாகத்
தோன்றும் வாதமுண்டப் பித்தம்
துணையாச் சேர்ந்துமே பற்றுவரல்
வென்றும் பகையானக்கா.
யாக்கைக்கு முனைவராகும்
மான்ற சிலேத்துமத் தோடும்
தின்பொர பித்தம் வந்திடுமே - 8

வந்தித்த நாடி தானும்
யானைவால் திடமே செய்யாள்
வந்தித்த உள் நல்லாளே
வாணைக தான் தன்னை மென்கச்
சுந்தர மங்கை யோடே
தானன்ன திருந்த முண்டர்
நந்தித்த நல்லாய் கேளாய்
[illegible] சசெயம் சொன்னை தானே - 9.

120-அ

மதம் போன யானை போலும்
மற்றும் வ.... குக் கிடப்
பதம் படச் சிப்ப பான் போலும்
பற்றுஞ் சிரு குண்டான்
தெம் பென்னட்ரார் போலுங்
கருக்கு மேசன்னை தாறும்
வாதம் படக் கிடை போதே
வட்டுநீ வரைந்து போகிர். 10

வாத மாந் தாதுக் காரன்
வன்மையே கிளர் வேலை
நீதமாய்க் கண் கருந்து
நீர்ப்பாய்ந்து கேர்ந்திருக்கும்
பேதமாய் கிப சிலாறும்
பேய் வண்ண மலருந்திருக்கும்
னாத ளைதுள்ச செய்தார்
னாக்கு முன் வார்ந் திருக்கும். 11

பயித்தியத் தாதுக்காரன்
பதமையாய் மென கின்கின்
கயிறு மலமுந் திக்கிக்
திங்களச் சிவப்பே யாகும்
சியர்த்திய வார்த்தை பேசும்
சோர்ந்து முளப்பாந்துக்கு
உயர்ந்த சிவப்பே யாகும்
நலமுடன் கறுத்து நிற்க்கும். 12

இளேர்நும தாதக் ... நான்
சுர்ரமே வெளுத்திருக்கும்
வார்த்தையும் அத்தோப்ப பேசும்
மனமது பிசுமுருகிரும்
முத்திரைப் பதுறையே கிடக்கும்
முன்கண்கள் பீளை சாரும்
சோர்வாய ஐக்கத் தாறுந்
திரைந்திடக் கண் வெளுக்கும் -13-

நருக்கதும் பொத்தரும்
நிளரப் பேசரும்
இருப்பட வைத்து கதைத்துரைக்கும்
அருத்தித் திருமதுமத் தேடவே
வருத்திடும் உன் வரசித்தின் உண்மையே 14

இதுக்கு பரிகார லட்சணைக்கு

சரம் வந்து தொற்றுற்ற
சொல்லைய ஒன்று மாறும்
கிரமிடன் கிளாய் வைத்துக்
கால் முகம் பல்லாக்கி
பரமுடன் எருந்தன் மானை
பண்புடன் வெண்ணீர் கொண்டு
உரமுடன் தைந்சாணனை
உகந்திடக் கிரி வாரே - 15.

122. வாராதுங் கஞ்சி தானும்
வகைபெற வேளாளனால்
வேறான கண்ட சிப்பன்
பெண்ணையே மருந்தெரிய
வேறான வொண்டாறு
ஈகந்திட னிதல் நன்று
வீரான கொச்சல் வாட்டால்
வாரோசனைக் குளிகை கொள்ளே. 16

கொள்ளே நீ நச்சிந் தானுங்
கொடுஞ் சிர மகமானால்
மெள்ளவே இஞ்சி தானும்
மென்பித்தம் ரெண்டாஞ் சிமம்
தின் சீனன்னை பித்தத்துக்கு
தான்முன்னன் சிமங் கஞ்சி
யென்னோனா.. சிலேற்றுமற்றும்
மற்றுக்குகை பெருமத்தியானம். 17

வாத சிரத்துக் கேனைனான்
வகுத்த பித்த மாறுனான்
ஒருஞ் சிலேற்றுமத்துக் கொண்டதுனான்
உகந்த தொந்தம் பத்துனான்
தீதங் சென்ன னான்சதென்றால்
நில்லாச் சிரமும் பக்குவமாம்
பாதம் பெரிய சிரத்துக்கு
பகுந்த னானை யாய்ந்து சொல்லே 18

122-ம்

மருந்து தற்றுங் கொற்ப் பணிக்கும்
மயருடன் பிணைத்தை பேர்க்கும்
வருந் சிய ரோகியர்க்கும்
வன் நடை யுதைத்த போக்கும்
நித்தது அதிசாரத்தால்
நேத்திர யோகியாபால்
ஒத்தற்கும் லக்கணத்தான்
சேவைவா என்றழைத்துவாரோ. 19

நருநிலை நிரணமும்
நல்கிளா மையும்
வருமது வியாதி தான்
வருங் கணைக் கிடம்
மருந்தை மருந்துகள்
மருப்பிக் கிட்டதாம்
மழ உள்ள சாத்திரம்
வாய்க்கச் செய்திடே. 20

சாத்திர மாக்கிலார்
சதுர் மறைப் பண்புதர்
வார்த்தை யாண் பெருமையால்
மருந்தை யியற்றாக்கால்
கோத்திரங் கிளையோடு
குலையும் பாவத்தால்
விற்பிடு நரகங் கள்
விசுவர் காண்கிலோர். 21

123-அ

ஆகையாலே அந்த நிதானமும்
இச்சைய மறியாமல் அவைகளி
இந்திரியை அறியாமல் வயித்தியஞ்
செய்கிறவன் வயித்தியனை. வயித்தியன்
சாஸ்த்திரம், பண்டிதம் வாசித்தேனென்
கிறக்கம், நியாயம், ~~[illegible]~~ அவைகளி மருப்பான
வாதஞ் நியாயம் அறியாமல் யாதொரு மொருவர்
இச்சை பண்ணினால் அவனுக்குப் பாவஞ்
இருக்கும். ஆகையாலே சகல ரோகியாதி
யாரையும் வயித்தியரானவர்கள்
சாஸ்த்திரங் கிரமத் தெரிந்து செய்யக்
கடவது. தருண சாரத்துக்கு ஸ்தாயம்
படியேயும் நோக்கப் பட்டது தருண
சாரமென்று பேர். ஒன்பது னாள்க்
கழிந்தால் பூரண சாரமென்று பேர்.
ஒன்பது நாளைக்குள்ளே பகல் நித்திரையாகு
மாகாது, வெண்ணெய் தின்னலாகாது.
யாதொன்றாக மருந்து கொடுத்தால்
அன்னரோகம் பாக்கியென்றறிந்து பத்தா
னாளில் மருந்து கியாயம் கொடுக்கிறது.

124-அ இத்துன்னாகப் பட்டது கருணை கிரமமென்று
கிழாய மிலம்பர வாத கரத்துக்கிக்கவா.

இக்குறிஞாகள் கொர்ரமலி ஊரரகண்க
கீட்டிர வெண்ணிர் வைத்துக் கொருக்கத் துணியம்.

வைகமுக் கிழாய மிட்டால்
வரைந்து திருணாலினில்
யேகமே உவருப்பு
இதியப்பு முனைவது யோடும்
பொருளே அதிரணைந்தான்
போகமே மருதில் மயக்கந்தானும்
போகாத பேமலினைப்புந்திடும்
பாரு இகமே யப்பட ~~நின்று வாலில்~~
நின்று வாலில் அன்புடனே
~~அன்புடனே~~
பாகமாய்க் காக்கின்றோய்
பக்கலுன் காணலாமே - 21

காணலா மென்ன தென்று
கருதோர்தினைக் கசாயம்
பேணியே வாரகின் றென்று
பிரர்ந்திரு னைனினில்
புணியே புளக்கி நாக்கி
புகந்திடல் உணவு வைக்கால்
துணையாய்ப் பிடர் றோயம்
அமர்ந்திரு மனமும் போமே - 22

125 தருண சிரமாண சிராங்கள்த்த மண்ய கசாயமுருமு

வாத மடக்கிய அமணர்க்கு
வலிய பேரா மல்லிக்கு
சித மடக்குஞ் செருப்பதான்
சிறந்த முலந்தான் கிட்ட
விதமக்கக் கொல்லவந்தான்
வானைந்த நக்கிக் கதியங்காய்ந்தீர்
~~காய்ந்த தீர் பாதி~~.
பாத. மருந்த வாத சிரம்
பருந்தே யோருங் கண்டேரே. 23

இவரை யலர்ந்த முன்னவர்
அருந்த பேரா முட்டவர்
காவருங் கருங் காய்சிக்குடனே
கசாயமிட பக்கமதாய்
யெவருங் கொல்வாட்டோடு
மியன்ற வாத சிரமெல்லாம்
சிவன் முறைக்கும் கொல்மடவாய்.
சதிராய தனை யல்வாயே. 24

வெளிப் பருத்தி வேருடனே
வெய்ய வாத மடக்கிவர்
சாவத்தீர் பானை சிக்குடனே
சிமணைய் வரட்டுநெ கொத்தி வர்
யெலங் குளைய் யெட்டெடன்றாய்
குருக்கிக் காய்ந்த நீர்தனைச்
சிலக் கிப்பல பொட்டறுந்தச்
சிறந்த வாத சிரம்போமே. 25

126 அலம்புருது வெட்டுவோர்
அரிய மந்திர நீலிவோர்
கோளவாத மடக்கிவோர்
கொடிய சிக்குச் சிமண்ணையாய்
சால இவந்த நீர்கொண்டால்
தீர்யாதோரும் வாதசிரம்
வேலின் கூர்மை வாதியானே
வாகும்பிச் செய்வாய் கண்டாயே. 26

பித்த கிரக்கணம் - இஞ்சு கஷாயம்

தாகமும் வாக்கெடும்
சோர்ந்த நித்திரை
வாகட வையோன்
வாந்தி யாதெனும்
மீதுடன் வாயு வர்ந்திரங்கிடும்
நீர் இவந்து
தாகடனைப் பயத்திய
சிரமென்றோதுமால். 27

போகிய தேனை சிரமாகிலப்
பொருந்தியே பித்தந் தின்னில்
ஆகிய கடுகு ரோகணயம்
அது வேறு வாரகன் கிட்டு
பாகுடன் காச்சி முன்போல
பஞ்சி தாரையுடன் கலந்து கொள்ளல்
யேகும் பிரமை யுடயமானையுடன்
யெணவே வாந்தி தான் தீரும். 28

127

கருத்த பயறு வெட்டிவேர்
கிடைய பேரா முட்டி சுக்கு
பொருந்த சிந்தி சீரகமும்
பொய்யாத் தித்தர் முட்டி கன்னி
வெருத்த கோரைக் கிழங்குடனே
வெந்த நீரைப் பார்த்தாக்கி
மருந்துக் கிடக்க வல்லீராய்
மானகே பித்த சுரம் போமே. 29

பூணைக் கனி அதிமதுரம்
புகைக் கோரைக் கிழங்கு சுக்கு
தேனைக் கொண்டு மல்லியுடன்
அன்பாய்ச் சதகுப்பை வெட்டிவேர்
தானக் கசாய மிட்டுண்ணாய்க்
காய்ச்சி யுண்ண பித்த சுரம்
போல மேனி மெண்டே
யண்பாய் மிட் டெயான்து.
யொன்றே யோடுங் கண்டாயே. 30

தாதனைச் சிந்தி சோமந்திக்
தோசிங் கருத்த பயறு சுக்கு
கோதுரு முத்தக் காசு அன்னன்
குளவக் தித்தர் முட்டி யுடன்
தீதற மதுரக் காண் கூட்டித்
திருத்திக் குடிநீ ரிட்டுண்ணாய்
வேதனை தரும் பித்த சுரம்
வாட்டமோடுங் கண்டாயே. 31

127-அ

முகமது வெளுத்து ணாவம்
முன்னரி யர்வ முன்னாக்
திகுட ணிடமல் வக்கல்
கனர்ந்த மாந்தொந்துனைவம்
திகமுன் தினைவ வாய்நீர்
அழுத் திடை சுடும்வல்க் கிண்டால்
சிகமா அரமுந் தாளும்
இலேற்றமமென்றிடாயே - 32

இலேற்றமதிரனைம்:

கன்னைப் போய் இலேற்றமந்திரான்
னிருந்த திருண அரமானால்
முன்னைப் கருதோரகளையும்
மென்றுவாரதன் திரக்காக
புன்ன யாடித் திருனாள் நீரல்
உனக்காய்க் கொச்சி மென்றுனால்
அன்ன மனவே கொண்டவாடல்
யாருஞ்வியானி யது கேளே. 33

கேளாய் நெருக்கில்க கட்டுமெல்க
கிடவா திளைத்தித் திளைவோவாம்
வாடாதிடம்பு புளிந்தால்
மற்றுங் கைய் கால்க் குறைந்திருக்கும்
யேனா னானக் குளைப்பிட்டு
இருந்த திருண அருந்தாளும்
தாளா வோருந் தருக்காது
அருந்த மாருந் திப்பாதே. 34

128-அ

ஆடாதே நடைக் கிடந்தே
அனைகாய் முப்புர மெரித்தான்வேர்
ஊடாமுன்னே செம்முன்னே
வலிய சக்குத் திங்களையும்
தோடாய்க் காய்ந்த கொசாயத்தில்
தீகந்த தேனை வாட்டந்தில்
நாடாச் சரமும் வாட்டோடும்
நன்மை காண்பாய் நடமயனே. 35

அசுட்ட சாரம் பாரண்டை முன்னே
ஆண ரோகனையந் தீக்கும்
மெய்ப்ப லொன்றாகக் கூட்டி.
யாருத்தித் தெங்கீர் சாரந் தன்னை
வெட்டுந் தாதனை கண்டைவேர்
வெண்ட கந்தீரம் கோளையடன்
தீட்டமாய்ச் சிவேறுபோ கூட்டி
திங்களி தென் வாடாமயே - 36

பேய்ப் புடல் கருக்காயும்
நெல்லிப் பருப்புடன் தானிக்காயும்
காய்ப்புடன் கிண்டாங் கத்தரி
கருகரோகனை யடா தோனை
வாய்ப்புடன் கண்டங் கத்தரி
கருக ரோகனை யடா தோனை
வாய்ப்புடன் மரமஞ்சள் சுக்கு
வலிய செம்முன்னே வானைக
தோய்ப்படக் காச்சிக் கொள்ளத்
தீரைந் திங்களின் செமையம் சேர்ந்தானே. 37

129-அ

பொய்களை சொல்லு முகங் காக்கும்
போர்த்துடன் நொந்து வேர்க்கும்
மெய்சொல்லு முன்திறங்கள்
பெருமையும் பேதமாகும்
மைசொல்லும் வாளியானையோ
வாதமாம் புத்தமென்று
கைகொள்ளும் சாத்தனீயுங்
கண்டு நாட்டிடாயே - 38

யாருமுந் தாகமும்
பயன்று தாக்கமும்
பொருமும் வேர்வையும்
பொய்மைதன்றும்
மருமைய மயக்கத்தை
மாய்பு ஜோதியும்
பொருமையின் சாமது
பாரந்த சோர்புடம். 39

சிங்கன் வசம்பு கொட்பு

சிணைங் தாதனை கருத்தினவோர்
தாங்கும் வாதபுத்த
சாரங்களைந் தாயா தேரும்
தொண்டனைய படம்பு கொண்டு
தோக்கரு முகம் வெளுத்து
கொண்டது உம்பரிந்தான்
கருமையாக்க கொக்கமெய்கி
வாண்டுவா யார்ந் தல் பேக்கல்
வெகுண்டவர் நாத்தீக்கம்
உண்டவங் கொடமாதகு
வாத சொர்புடமாய்க் காணே - 40

130-அ பூத சாரத்தின் குணம்:

செல்வன பொய்யுங் கண்பருக்கும்
பாதம் புரங் காலந் திடப் பெய்திடும்
பாருங் கிரப்புக்கும் பயமுண்டு
காதாச் சாரமுந்தி பரமாய்க்
கலவாக் கின்னும் போதனைக்கு
நாக்கித் திடனும் நரிந்திருக்கும்
நாடிக் கொள்வாய் மடமாதே - 41

அபிரண சாரத்தின் குணம்:

முன்போ லேப்பம் பரிமளிக்கும்
முளைங் கால்க் குருங்கு முறிந்து தோஷ
பாண்பமான கொண்டை கம்மும்
பதுவே சாரமுந்தி பரமாய்
அண்பு மிஸ்லா வாக்கள் வரும்
அக்கினி மாந்தம் பசிலனைத்
தண்கிடு பாவசி சிரண சாரமென்று
தன்மமாகத் தெரிந்துரைத்தார். 42

சாரநடந்து உடம்பதக்கால்
சிணையா வேலை செய்திடும்
பாகம் பெரிய அவ காதிட்
மந்த சாரமாம் அதிகம்
கொன்மை வேர்வைச் சீரம்னைந்து
குணம் தேடுங் கீ துவக்கும்
பெருமை பெரிய வேங்கின்னாய்
பேணயர்ந்து சொல்வாயே - 43.

131-அ அஜீர்ண சாரம்:

அஜீர்ண சாரந் தானுடல் வெதுக்கும்
மந்த தாகங் கொள்ந் துடுக்கும்
நித்திரை யாகும் உடம்பெனைக்கும்
நீரும் குடலச் சாரந் தானும்
சித்ர ரசனைச் செய்த படி
திடமாய்க் கொண்டு சீர்செய்யம்
சித்த மார்ந்த பெரியோர்கள்
தெளிந்து மதனைக் கொண்பாயே. 44

ஒடு பருக்கும் மடல் கோவாம்
ஒரு வேர்வை யாகுமென்டாம்
கொடும் பசியாத் தாகமுண்டாம்
சேர்த்து மயர்க்கு முசெய்யும் வகை
அருஞ் சாரமுந் தீப்பமாம்
வகுத்துக் கொண்பாய் மெய்யாலே. 45

மோக சாரக் குணம்:

அதிக தாகம் வேர்வையுலர்த்தல்
ஆசை சரீரம் நோவாகும்
வாத தானமிடம் பிச்சை வந்து
வாண்டு சாரமுந் தீப்பமாய்
கொண்ட ரத்த சாரமென்று
கொண்டு கொள்ளு மெய்யயே
மதி தானுடைய முகத்திற்கு
மயங்கி பார்த்து தெல்லிவே. 46

132-அ திக்க அரத்தின் குறை:

திக்க அரத்தின் குறை நாடி
தெரிந்து மந்திரத்தினை ஓவாம்
பக்கதாக மிகுதியுண்டாம்
வெண்டு மேனி மெல்லியரே
அக்கு வடத்திரா ளைன் செப்பும்
அப்பையுடையான் கெட்டருளி
திக்க ஞானின் பயன் களையான்
திவ்வா திரைத்தென் கண்டாயே. 47

திலையுடன் காலின் தான்
தனித்து நரைதரும்
மல முன் கெட்பதி
பதிய தாகமும்.
வலமன் கால முடல்
உருங்கி - காதயும்
பிளை முலைகயா. கண்கால
ஒளிக்கு சிறிதே - 48

அமுத வல்லி திலகோம்பு
ஆண பேரா மல்லி அக்கு
அமுதம் பெயர் பார்க்கேதி
அணைப் பேரா முப்பேவர்
திருத்த கருக்காய் மேர்லோலையுக்
தீனா முத்தக் காசடனை
திருத்த வெந்த நீரகத்தின்
தொந்த அமுத் தித்திடேமே - 49

133.

இணைக் கண்ணை ஒருமையும்
அரசன் கிரேகம்மை மஞ்சள்
கானக் கிரிகைக் குணை தீரும்
காய்ந்த கயயான் கனப்பாக்கும்
தாயைக் கொண்ணான் பாகுடனே
தாக்கிக் கலந்து கொள்வீராய்
மானைப் போலே வாழ்மடவர்
வருந்து கமிழந் தீர்க்கிடுமே.

அத்திரு வாக்கியம் - 304.

அகத்தியர் லட்சிக் கவசம்.

நமச்சிவாயம் - சின்ன மைசெயுந்து

134. கெர்பக் கோள்

பாரப்பா பெண்டுகளுக்கு கெர்பக் கோளன்ன
பக்குவத்தைச் சொல்லுகிறேன் பண்பாய்க் கேளு
வாரப்பா ஆண் மலடேயாகுமென்கும்
அப்பனே பெண் மலடோ யல்லை யல்லை
நேரப்பா தவசிருந்து பிள்ளை யல்லா
நேர்மையென்ன ஆறுவகைச் சிலையுண்டு
வேறப்பா சேவகையா மேடாங்கள் மடம்
உபாமாய்ச் சொல்லுகிறேன் வித்தையெல்லாம்
போமப்பா வாதனை நான் வகையாய்ச் சொல்ல
புலஸ்தியனே உங்களுக்குப் புகலுவேனே. 1

புகலுறேன் முதிர்ந்தான் மலடென்ற
பெண்ணுக்குக் கருக்கொள்ளான் உலக்கட்டு
~~அசை~~ கிறேன் கிலாகுடபாசம்பத்தி ~~மண்டபத்~~
~~தில்~~ அண்டந்திருக்கால் வந்து வங்கே அநுகாதப்பா
திருவுரேன் மருவடிதான் கருக்கொள்வாய்வ
திரைந்திருக்கால் வாந்தி வங்கே ணைாதப்பா
திகலிரேன் பின்னமந்திக் கிருக்கொள்ளல்லந்தா
தசை உண்டாக்கால் வாந்து வங்கே சொல்லுவ
2

134-அ

செல்லாத நாளாவ தப்பா கேளு
பஞ்சிகைக்கு கருக்குளியல் திதிமெய்த்தால்
செல்லாவ திங்கால தப்பா கேளு
சேர்ந்திங்கே சோனை நிறைந்திருந்தாலும் - தான்
செல்லாது ஆராமாவ தப்பா கே.ளு
திரண்டு சிதை மறைத்திருந்தால் வாந்தாலும்
செல்லாது உணவையாரு வயர்ந்தாலும்
செப்பக்கேள் வாகோதமேனாங் காலுண.
-3-

காணப்பா பஞ்சின் வாயம் வார்த்துச் சொல்வோம்
கிண்ணயாருப் புணர் வேளை தனைதானைந்தால்
கோணப்பா கருக்குளயல் பாசம் பஞ்சிக்
குறையாமல் நிறைந்திருக்குஞ் சிந்தி கேளு
பூணப்பா கோளயட பஞ்சு வாங்கில்
புகோகப் பருஞ்சி வரைப் பருப்பு மாட்டு
தோணப்பா அவன் குளி, தன்னு கொட்டு
சொல்லுகிறேன் முன்று நாள் திதான் கேளே.
-4-

135-அ

கோளப்பாயம் மருந்தை யோனிக்குள் தேய்த்து

கொடியாகிப் பருத்தனையும் புரைச்செல்லு
நாளப்பாயப்படியே மூன்றுதினக் கெய்யல்
நலமாகிப் பாசுதுரும்பின்னையுண்டாம்
மாளப்பா புணர்வேளையடம் பெல்லாம் மெத்தால்
அப்பவே வாயுநிறைந்திருக்கும் என்று
வாளப்பா பெருங்கிட்டம் நல்லெண்ணை ரெண்டும்
வார்த்தரைத்து யோனிக்குள் பூசச்சொல்லே. 5

பூசியே மூன்று தினம் புணர்ந்தாராகில்
பின்னையுண்டா முன்னவதப்பா கேளே
கூசியே புணர்வேளை மாதுக்கிங்கே
குற்றடனே மெத்தவலி கொடுத்தால்
ஏசியே யோனியெல்லா முடக்கிக்கொண்டு
நசைவளர்ந்து கருக்குழியில் புண்ணதாகும்
வாசியே கோளப்பத்தை சேர்த்து
மாட்டியதை யோனிக்குள் திடவச்சொல்லே. 6

136-அ

நடவாயே என்று நிலைப்பணிந்தாராகில்
திப்பாது புத்திரருண்டாம் ஞானங்கிட்டும்
அடவாயே பணிவேளை முடிவைந்தால்
அப்பனே புவிநிறைந்து அருள்பெற்று
ஆடவாயே வாந்திப்பு வர்த்தாரங்கிட்டும்
வெண்ணிலின் முன்று பணித்திக்க மாட்டு
படவாயே முன்று நாள் போனக்குள்புகு
பருந்திடவே புத்திரருண்டு பண்பாய்த்தானே
.7

தானென்ற வஞ்சிறு தப்பாதேகேள்
தலைவயானே நின்னடக்கல் நைந்தாலப்பா
வானென்ற சோலையங்கே கருக்குலையுடு
மறைந்திருக்கு தென்றாந்தால் மைந்தா கேளு
பாலென்ற கிருக்காயம் பக்குவத்தானை
பக்ஷியாப் புகுடனையாப்பு வாங்கி
மானன்று புகுக்கனான் முன்றுனாலே
மறைக்கி உன்னைக்கே குடித்திடாயே.
.8

137-அ

கொருந்திடவே புத்திரருண்டாங் குறையேயில்லை
கிடக்க கேளின்ன மொரு மருந்து கிடப்பு
ருந்திடவே இங்கு மப்பு வதி மதுரந்திரளும்
ரசிரகத்துடனே முன்றுங் கிடப்பு
பருந்திடவே வேனியாங் குன்றுடவா ருன்றாய்
பாலன் மேற்புணரயவே யென்னையுண்டாம்
யெருந்திடவே யருவகுப்பா கேளு
வேப்ப முடாம்புணர் றேணை மத்துரைத்தேனே
3.

மத்துரைத்தக் கொளுந்திருக்குமென்று யெண்ணல்
வாகின சிக்கிரைங் கருங்காய்ச் சிரம்
மத்துவாவை சமபாக மரைத்துக் கொண்டு
குடாவே புணரப்பா முன்றுனாளை
மதிர்ந்து மற்றும் மின்னையுண்டாம் மேலாங்கட்டு
பேயாகும் மதிராகும் மென்னையுண்டு
சித்தியாளத் சிந்தையொன்று சுட்சமாகச்
சொல்லு கிரேன் ன்றாகு. கேளு கேளே.
10

கேளப்பா கூதயானை மாதிரனையானையும்
கொடியான கெந்த்திரி மக்கிளிவ... நும்
நீளப்பா வரைத்து நன்றாயப்பா தங்கணைந்து
நயமாக மேல்ளைக்கிர் கடவச்சொல்லி
வேளப்பா பதினைந்தான் திரும்பநோக்கி
உபாமுடன் கின்னைக்கிப் பார்க்கச்சொல்லி
வாளப்பா மருந்தெல்லாமருந்திக்கொண்டு
மாவனையாற்று பாதிந்தி தனை வணங்கிக் கேளே
4

வாங்கியதோர் மருந்துதனை யவன்முன்கொடுப்பு
வாசலிலே புதைப்பித்து மருந்து மந்தப்
பாங்கிதனைக் கெலிப்பித் துப்படவை நேங்கிப்
பண்பான உகுடனே சிரம்பொராணைகந்த்
தெங்கியந்து ரோகமெல்லாம்புகைந்து நன்றாய்
தனை மொண்மால் முன்று திரம்புகைத்த போதில்
வெங்கியதே வதையும் பூதத்திப்மரேகம்
யேவலோடுப்பசாசு முதலெல்லாம்போமே

139

போகுமப்பா மருந்துவகை யோனக்குள்ளே
பூசுகுறை வைபரமணை பூட..க்கே கனு
வாகுமப்பா வகையொன்று பணிவடை தானைத்த
வாம் பிள்ளையாணக் கில் பணிவடை கிரணைந்து
யேகுமப்பா வியாதிமுதல் வாரோதமெல்லாம்
யென்... மக்கீரச் சேயந்தின் ல்லையில்லா
பாருமப்பா மலமக்கலை பிள்ளையுண்டாம்
பாமுனேன் ரெகிர்பத்துரை கொணைதரனே.

13.

தானென்ற பத்தியத்தைச் சுருக்கித் திள்ளலேம்
சாதகமாய் கிட்டிய செருப்புமாகும்
வானென்ற புலியானை. சித்திக்கிற....

சி3/3/12